549

ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

4-JUN 1918 MADRAS

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புஸ்தகம் 3. Vol. III. | காளயுக்தி௵ சித்திரை௴, APRIL 1918. | சஞ்சிகை 4. No. 4.

JANOPAKARI.

A high class illustrated Tamil Monthly Review devoted mainly to social, Literary, Educational and Economic topics of interest.

Selections from important speeches and papers on Economic subjects; notes of the month on Economic matters.

The Editor's Notes are unique.

Rates of Subscription (Post Free.)

		Inland.	Foreign.
Per annum	Rs.	3 0 0	4 8 0
Single copy	,,	0 5 0	0 6 0
Sample copy	,,	0 1 0	0 2 0

Rates of Advertisement.

1 page	Rs.	8 0 0	per month.
½ ,,	,,	4 0 0	,,
¼ ,,	,,	2 0 0	,,

All orders for advertisement must accompany with advance.

To Contributors:—Contributions on subjects specified above will be received for publication. The articles should be written in plain colloquial Tamil with ink on one side of the paper only. Accepted articles will be paid for on publication. The copyright and right of translation of the articles paid belongs to us. Stamps should be enclosed for the return of rejected manuscripts.

All letters, contributions and remittances etc. should be addressed to the Proprietors:

V. N. SAMA RAO & Co.,
VELLORE, (SOUTH INDIA.)

ஜனோபகாரி.

பொது ஜனங்களுக்குள் அறிவைப் பரவச்செய்து அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கென்றே உழைத்து வரும் பல சிறந்த சித்திரப்படங்கள் அடங்கிய ஓர் தமிழ் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

இதில் கல்வி, வியவசாயம், வியாபாரம், கைத்தொழில், கூட்டுறவு ஆகிய இவைகளைக்குறித்த பல விஷயங்களும், ஜனசமூகத்தின் அபிவிருத்திக்குரிய பல விஷயங்களும், சிறந்த நீதிகளைப் போதிக்கவல்ல நாவல்களும், நாடகங்களும். மாணவர்களுக்கு உபயோகமான வியாசங்களும், நம் தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட மகான்களின் ஜீவி சரித்திரங்களும், ஸ்திரீகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் உபயோகமான பல விஷயங்களும், சிறந்த கற்றறிந்தவர்களால் மிகவும் தெளிவான நடையில் எழுதப்பட்டு வருகின்றன.

தபாற்கூலி உட்பட சந்தா விவரம்.

		உள்நாடு.	வெளிநாடு.
ஒரு வருஷத்திற்கு	ரூபா	3—0—0	4—8—0
தனிப்பிரதி	,,	0—5—0	0—6—0
மாதிரிகாபி	,,	0—1—0	0—2—0

விளம்பர விகிதங்கள்.

1-பக்கத்திற்கு மாதம் 1-க்கு	ரூபா	8—0—0
½ ,,	,,	,,	4—0—0
¼ ,,	,,	,,	2—0—0

வியாசமெழுதுவோர் கவனிக்கவேண்டியவை:— வியாசம் எழுதுபவர்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி எழுதலாம். ஒவ்வொரு வியாசமும் காகிதத்தின் ஒரே பக்கத்தில் அரைப்பாதியில் எழுதி யிருத்தல்வேண்டும். கடினமான தமிழ் உதவாது. வியாசங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால், பிரசுரமானதும் எழுதியவர்களுக்குத் தக்க சம்பாவனை செய்யப்படும். சம்பாவனை செய்திருக்கும் வியாசங்களின் காபிரைட் எங்களைச் சேர்ந்தது. ஒப்புக்கொள்ளப்படாத வியாசங்களைத் திரும்பவேண்டுவோர், தபால் ஸ்டாம்புகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எல்லாக்கடிதங்களும், சந்தாபணம் முதலானவைகளும் கீழ்க்கண்டவிலாசத்திற்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
வேலூர், (தென்னிந்தியா.).

Stamp Collecting.

By Mr. K. S. Ramaswamy B.A.

தபால் முத்திரைகளைச் சேர்த்தல்.

“ அப்பா! எனக்குப் புதிய காசு கொடு ” என்று குழந்தைகள் தம் பெற்றோரைக் கேட்பது அனைவரும் அறிந்ததே. குழந்தைகளுக்குப் புதிய நாணயங்களே பளபளப்பாலும், சத்தத்தாலும் சிறந்தவையாகத் தோற்றுகின்றன. ஆனால், சற்று ஆழ்ந்து யோசித்தால், புதிய நாணயங்களைவிடப் பழையவைகளே மிகச் சிறந்தவையென நமக்குப் புலப்படும்; ஏனெனில், புதிய நாணயங்கள் நமக்கு எளிதில் கிடைக்கும்; பழைய நாணயங்கள் கிடைப்பது அரிது.

பழைய நாணயங்களின் பிரயோஜனம்.

பழைய நாணயங்கள் பொதுவாகச் செலாவணியான போதிலும், சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்களுக்கு அவை பலவிதங்களிலும் உபயோகப்படுகின்றன. பிற்காலத்தில் ஒரு தேசசரித்திரத்தை எழுதும் ஆசிரியர்களுக்கு நாணயங்கள் மிகவும் பயன்படும். நாணயங்களின் மீதுள்ள வருஷ முத்திரையினாலும், எழுத்துக்களாலும் ஓர்நாணயம் எந்தவருஷத்தில் எவர் காலத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது என்பது நன்றாய் விளங்கும். இவ்விஷயம் சித்திரபடங்கள் அடங்கிய நல்ல தேசசரித்திரத்தை வாசித்தால் தெரியவரும்.

தபால்முத்திரை அல்லது ஸ்டாம்பு.

ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கடிதம் அனுப்பப்படவேண்டுமானால், அதற்காக நாம் கட்டணம் கட்டவேண்டும். அந்தக் கட்டணம் கட்டியாயிற்று என்று தபாலாபீஸார் அறிவதற்காக, முத்திரைகளைக் கடிதங்களின் மீது ஒட்டுகிறோம். காலணா முதற்கொண்டு அதிகவிலைக்கு ஸ்டாம்புகள் விற்கப்படுகின்றன. முத்திரைகள் அநேகமாய் எல்லாம் ஒரே அளவாயிருந்தபோதிலும், வர்ணத்தினால் விலைகள் மாறுபடுகின்றன.

நாம் ஸாதாரணமாய் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்பும் கடிதத்திலோ, மூட்டையிலோ ஸ்டாம்புகள் ஒட்டுகிறோம். அவை, முதலில், எடுக்கப்படும் ஆபீஸிலும், கொடுக்கப்படும் ஆபீஸிலும் முத்திரைகளிடப்பெறுகின்றன. ஒரு தடவை முத்திரிக்கப்பட்ட பிறகு, ஸ்டாம்புகள் பிரயோஜனப்படாவென்பதை அனைவரும் அறிவர். அவை அநேகமாய்க் கிழித்து எறிந்துவிடப்படுகின்றன.

முத்திரைபெற்ற ஸ்டாம்புகளின் பயன்.

இந்த வியாசத்தின் ஆரம்பத்தில் நாணயங்களைப்பற்றிக் கூறினது ஸ்டாம்புகளுக்கும் ஒக்கும். ஸ்டாம்புகள் எந்த ராஜாங்கத்தாரின் காலத்தில் எத்தேசத்தில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றனவோ அவைகளைப்பற்றி அந்த ஸ்டாம்புகளே தெரிவிக்கின்றன. ஆகவே, சரித்திர நூலாசிரியர்கள் ஸ்டாம்புகளைச் சேகரித்து வைக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. ஸ்டாம்புகளில், அந்தந்தத் தேசங்களில் எவை முக்கியமோ—பறவையோ, மிருகமோ—அவை முத்திரிக்கப்பட்டிருக்கும். இவைகளைப் பார்ப்பதனாலேயே ஒரு தேசத்தைப்பற்றிப் பல விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

சில உதாரணங்கள்.

நம் தேசத்தில் நமது சக்கரவர்த்தியவர்களுடைய திருவுருவம் முத்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ப்ரான்ஸ் தேசத்தில் ஸ்வயஆட்சித் தேவதையின் உருவம் காணப்படுகின்றது. ஆஸ்டிரியா, ஜெர்மனி ஆகிய தேசங்களின் ஸ்டாம்புகளில் ஒருவகையான ராஜாளி காணப்படுகின்றது. சீனதேசத்தவைகளில் சில எழுத்துக்களும் சர்ப்பங்களும் தோன்றுகின்றன. எகிப்துதேசத்து ஸ்டாம்புகளில் பிரமிட்ஸ் என்னும் ஸ்தூபிகளும், போர்னியோ தீவில் முதலைகளும், தென்னைமரங்களும் காணப்படுகின்றன.

இன்னும் சில தேசங்களின் ஸ்டாம்புகளில் நீர்வீழ்ச்சிகளும், மலைச்சிகரங்களும் முத்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்டாம்பின் சரித்திரம்.

1840-ம் வருஷத்தில் ஆங்கில துரைத்தனத்தார் ஸ்டாம்புகளை உபயோகிக்க ஆரம்பித்தனர். காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாராணியாரவர்களின் உருவம் கறுப்பு மையில் முதன்முதலில் முத்திரிக்கப்பட்டது. ஆனால், கறுப்பு மை ஸரியானதல்லவென்று விட்டுவிட்டு, அடுத்தவருஷம் முதற்கொண்டு ஸ்டாம்புகள் சிவப்புவர்ணங் கொண்டவையாய் வெளிவராயின. 1854-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவில் ஸ்டாம்புகள் முதன்முதல் உபயோகிக்கப்பட்டன. அதுமுதற்கொண்டு ஸ்டாம்புகள் பல வர்ணங்களில் கோடிக்கணக்காய்ப் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்றன. ஆஸ்டிரியா தேசத்தவர்கள் முதன்முதல் 1869-ம் வருஷத்தில் கார்டுகளை உபயோகிக்க ஆரம்பித்தனர். பிறகு ஆங்கில துரைத்தனத்தார் 1870-ம் வருஷத்தில் அதைப் பின்பற்றினர்.

வேலையொழிந்தவர்களுக்கும் சரித்திர நூலாசிரியர்களுக்கும் பல வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே முத்திரைகளின் பிரயோஜனம் தெரியவந்தது. 1864-ம் வருஷத்தில் ஆங்கில ராஜ குடும்பத்தினர் சிலர் ஸ்டாம்புகளைச் சேர்க்கின்றனர் என்பது தெரிந்ததும், பலர் இத்தொழிலிலேயே அமர்ந்தனர். பழைய ஸ்டாம்புகளை வாங்கி விற்பதே ஓர் வியாபாரமாயிற்று. பழைய ஸ்டாம்புகள் வேண்டுமென்பவர்கள் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கினர். 1854-ம் வருஷத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஸ்டாம்பும், 'விக்டோரியா மகாராணியாரது காலத்து கார்டும் இப்போது கிடைப்பது எவ்வளவு துர்லபம் என்பதை அறிந்தவர்கள், ஸ்டாம்புகளின் விலை அதிகமானதைக்கண்டு ஆச்சரியப்படமாட்டார்கள்.

பழைய ஸ்டாம்புகளின் வியாபாரம்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்பு பழைய ஸ்டாம்புகள் வேண்டுமென்று பல விளம்பரங்கள் வெளிவந்தன. இந்த வியாபாரத்தில் நல்ல லாபமென்றே சொல்லப்படுகின்றது. 'ஸான்ட்விச்' என்னும் தீவில் 1851-ம் வருஷத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இரண்டு ஸெண்டு ஸ்டாம்பு வேண்டுமாயின், 25-வருஷங்களுக்குமுன் 100 பவுன் கொடுத்திருக்கவேண்டும். 10-வருஷங்களுக்குமுன் அதே ஸ்டாம்பின் விலை 740 பவுனும். 1850-ம் வருஷத்தில் ப்ரிட்டிஷ் கயானவில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இரண்டு ஸெண்டு ஸ்டாம்பு 1882-ம் வருஷத்தில் ஸ்டாம்பு சேகரிப்பவர் ஒருவரால் 25-பவுனுக்கு வாங்கப்பட்டது. ஆறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அதே ஸ்டாம்பு 70 பவுனுக்கு விற்கப்பட்டது. அது மறுபடியும் 1892-ம் வருஷத்தில் 180 பவுனுக்கு விற்கப்பட்டது. இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அது மறுபடியும் 210 பவுனுக்கு அதாவது 3150 ரூபாய்க்கு ஏலத்தில் விலை போயிற்று. 69 பவுன் செலவிட்டு வாங்கின ஸ்டாம்புகள் 3,000 பவுனுக்கு ஒரு வியாபாரியால் விற்கப்பட்டனவாம்.

பாடசாலைகளும், பழைய ஸ்டாம்புகளும்.

பாடசாலைகளில் பழைய ஸ்டாம்புகள் இருந்தால், அவை சரித்திரம் பூகோளம் முதலியவற்றைப் போதிப்பதற்கு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். பாடம் கற்பிப்பது பிள்ளைகளுக்கு நன்றாய்ப் பதிவதோடு, அவர்களுக்கு மேற்படி விஷயங்களில் ஊக்கமும் உண்டாகும். ஸாதாரணமாய்ப் பெரிய ஊர்களில் ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் சங்கங்களுக்குப் பத்திரிகைகள் பல தேசங்களினின்றும் வரும். அங்கிருந்து ஸ்டாம்புகளைச் சேர்த்துத் தனியாக ஓர் புஸ்தகத்தில் ஒட்டி வைத்திருந்தால், அப்புஸ்தகம் மிகவும் பிரயோஜனப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மேற்கூறிய விதமாகச் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட ஸ்டாம்பு புஸ்தகத்தையும் (நாணயப்

புஸ்தகமும் இவ்வாறே செய்யலாமாதலால்) நாணயப் புஸ்தகத்தையும் காணும் சிறுவன், “அப்பா! பழைய ஸ்டாம்புகளும், நாணயங்களும் (அயல்தேசத்தவை; நம் தேசத்தவை) எனக்குக் கொண்டுவந்து கொடு” என்று நிச்சயமாய்த் தன் தகப்பனாரைக் கேட்பான்.

கி. சி. இராமஸ்வாமி பி. ஏ.,

Thiruneelakanta Nayanar.

BY PANDIT V. SUBRHAMANIYA IYER.

திருநீலகண்ட நாயனார்.

திருச்சிற்றம்பலம் என்று சொல்லப்படும் சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் திருநீலகண்டர் என்ற ஒரு சிவபக்தர் வசித்துவந்தார். இவர் குயவர் குலத்துதித்தவர். இவர் சிவபக்தர்களுக்கு உதவியாகும்படி நல்ல இடங்களில் மண் எடுத்துக் கலங்கள் செய்தும், திருவோடுகள் செய்தும், பரதேசிகளுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் தினந்தோறும் தானம் புரிந்துவருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இவர் அருந்ததிபோன்ற கற்பிற் சிறந்த தம் பத்தினியுடன் நெடுநாள் சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் தாம் மேற்கொண்ட அடியார்களின் பணியைச் செய்து கிரகஸ்தாசிரம தர்மத்திலிருந்துவந்தார். இவர் நீலகண்டனடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்வதைத் தொழிலாகக்கொண்டு, திருநீலகண்டர் என்னும் சிவபிரான் பெயரையே தம் பெயராக வைத்துக் கொண்டார். இப்படி காலங்கழித்து வரும் நாளில், இவர் ஒருநாள் தாசியொருத்தியின் வீட்டுக்குப் போயிருந்துவந்தார். இந்தச் செய்தியறிந்த அவரது மனைவி, அவர் செய்த காரியத்தைப் பொறுக்கவில்லை. தம் மனைவி இவ்விஷயத்தில் கோபங் கொண்டிருப்பதைத் தணிக்க உத்தேசித்து அவ்விடம்போய், இம்மாதிரி கோபங் கொள்ளக்கூடாதென்று இத வார்த்தைகள் சொன்னார். அவர் மனைவியும், தன்னிடம் வந்து தன்னைத்தொடவந்த திருநீலகண்டரைத் தன்னைத் திருநீலகண்டன்மேல் ஆணைப்படி தொடக்கூடாதென்று கூறினாள். திருநீலகண்டரும் மிகுந்த சிவபக்தராதலால், திருநீலகண்டர் என்ற சிவபிரானைக் குறிக்கும் வார்த்தைக்கு மிகுதியும் கௌரவங்கொடுத்து, அவரிடம் சமீபிக்காமலே இருந்துவிட்டார். அவரது மனைவி தன் புருஷரைத் தொடுவது மட்டுமில்லாமல், மற்றைப்படி தன்னுடைய கணவனுக்குத் தேவையான சுச்ரூஷைகளைக்கொஞ்சங்கூட வழுவாமற் செய்துவந்தாள். இப்படி அவர்கள் பால்ய காலமெல்லாம் தேக சம்பந்தமில்லாமலே சென்றது. ஆனால், இவர்களுள்ளிருக்கும் சபதம் இன்னதென்பதைப் பிறரெவரும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாமலிருந்தது. காலம் மிகுதியும் செல்ல, இவர்கள் இருவரும் வயதுசென்ற கிழவனும் கிழவியுமாகியும், தாம் கொண்ட சபதத்தை விடவேயில்லை. திருநீலகண்டரும் தம்மனைவியிட்ட ஆணையின்படி தம்மனைவியைத் தொடாமலிருந்ததுடன், அன்றுமுதல் வேறெந்தப் பெண்களையும் மனத்தினாற்கூட நினைப்பதில்லாமல், தாம் மேற்கொண்ட சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் திருவோடளிக்கும் கைங்கரியத்தைமட்டும் விடாமல் மேற்கொண்டு செய்துவந்தார்.

அப்படி நடந்துவரும் நாளில், தம்முடைய பக்தருடைய பக்தியைப்பரீக்ஷிக்கவேண்டியும், உலகத்தவர்க்கு இந்தத் தம்பதிகள் இப்படிப்பட்ட சிவபக்தி மிக்கவர்கள் என்பதைக் காட்டவேண்டியும், ஈசுவரன் ஒரு யோகியாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டு உலகில் தோன்றி

னார். அரையில் கோவணமும், நெற்றியில் விபூதியும் தரித்து, மார்பில் யஜ்ஞோபவீதமும் பூண்டு, கையில் திருவோட்டுடன் திருநீலகண்டக் குயவனார் வீடுதேடி வந்தடைந்தார்.

இந்தச் சிவயோகியைக் கண்ட திருநீலகண்டர் அவரை எதிர்கொண்டு உபசரித்தார்; அவரை அன்புடன் வரவேற்று உள்ளே அழைத்துப்போய், உரியபடி பூசை செய்தபின்னர், "அடியாரே! நான் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியமேதேனும் உள்ளதோ?" என்று கேட்டார்.

"என்கையில் இதோ வைத்திருக்கும் திருவோட்டுக்குச் சமானம் இத்திருவோடேயாகும். இத்திருவோட்டில் எது தங்கினாலும் அதை அது பரிசுத்தமாக்கிவிடும். பொன், மணிகள் முதலியவற்றை எப்படி பந்தோபஸ்தாயும், உயர்ந்ததாயும் கொண்டாட வேண்டுமோ, அப்படியே இதனையும் கொண்டாட வேண்டும். இதைத் தாங்கள் வாங்கிக்கொண்டு போய்வைத்திருந்து நான், மறுபடியும் வந்து கேட்கும்போது இதைக் கொடுக்கவேண்டும். இதுதான் நீர் செய்யவேண்டிய காரியம்" என்று திருநீலகண்டரிடம் சிவயோகியார் கூறினார்.

திருநீலகண்டனாரும், இப்படி அதன் மகிமையைப்பற்றிப் பெரிதும்கூறிக் கொடுத்ததை வாங்கிக்கொண்டுபோய்த் தம் வீட்டில் ஓர் மூலையில் பந்தோபஸ்தாயிருக்குமிடத்தில் கொண்டுவைத்துவிட்டுச் சிக்கிரமாக மீண்டு வந்து சிவயோகியாரை வணங்கினார்.

சிவயோகியாரும், திருநீலகண்டனார்வீட்டினுள்ளே சென்று திரும்பி வந்ததும், அவரிடம் போய்விட்டு மற்றொரு சமயம் வருவதாகச் சொல்லித் தம்மிருப்பிடம் சென்றார். அப்புறம் வெகுகாலம் சென்றபின், குயவனாரிடத்தில் வைத்த திருவோடு குயவனார் வைத்ததான இடத்தைவிட்டு அவரையுமறியாமல் வேறிடம் போகும்படியாகச் செய்தார். அதன்பின், முன்போல் சிவயோகி வேஷம் போட்டுக்கொண்டு மறுபடியும் திருநீலகண்டரது வீடு நோக்கி வந்தார். நீலகண்டரைக்கண்டு, "குயவனாரே! நான் நெடுநாள்களுக்குமுன்னே தங்களிடத்தில் ஓடொன்றைக் கொடுத்துப் பத்திரமாய் வைத்திருக்கும்படி சொல்லிப்போனேனே! அதைக் கொண்டுவந்து கொடுங்கள்" என்று கேட்டார். இதுகேட்ட குயவனார், அதை எடுத்துக்கொண்டுவந்து கொடுப்பதாகச் சொல்லி வீட்டினுள்ளே சென்றார். தாம் முன்பு வைத்த இடத்திற் போய்ப் பார்த்தார்; அவர் அதை அங்குக் காணவில்லை. மீட்டும், அவர் வீடெல்லாம் தேடிப்பார்த்தார். ஆனால், ஓடுமட்டும் காணக் கிடைக்கவில்லை. உடனே சிவயோகியாரின் முன்னால் குயவனார் மீண்டு வந்தார். "ஐயா! யோகியாரே! ஓட்டைப் பத்திரமாய்க் கொண்டு வீட்டுக்குள்ளேதான் வைத்திருந்தேன். அப்படி வைத்த இடத்தில் தேடினேன்; அகப்படவில்லை. என்னிடத்தில் வேறு பழைய திருவோடு இருக்கிறது, தாங்கள் கொடுத்துவிட்டுப்போன திருவோட்டைக் காட்டிலும் மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது; வெகுநாள் தாங்கும்படியானது; நான் வைத்திருக்கும் ஓட்டினைத் தங்களுக்குத் தருகிறேன். அதை வாங்கிக்கொண்டு தாங்கள் வைத்துப்போன ஓட்டை நான் காப்பாற்றிக்கொடுக்காத குற்றத்தை மிகவும் பொறுக்கவேண்டும். என்னை மிகவும் மன்னிக்கவேண்டும்" என்று திருநீலகண்டர் யோகியாரைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

இப்படி தலைவணங்கிச் சொன்ன பக்தரைச் சிவயோகியார் ஏற இறங்கப் பார்த்தார். "என்ன ஐயா! என்னுடைய நல்ல ஓட்டை எடுத்து ஒளித்து வைத்துக்கொண்டு, பழைய ஓட்டை எடுத்துப்போ என்கிறீர்! நீர் சொல்லுவது நன்றாயிருக்கின்றது! மண்ணினாலேயோ அல்லது பொன்னினாலேயோ ஓடு செய்து கொடுத்தாலும் எனக்கு வேண்டாம். நான் தங்களிடம் கொடுத்துக் காப்பாற்றிவைக்கச்

சொல்லிப்போன அந்த ஓடேதான் எனக்கு வேண்டும்” என்று சிவயோகியார் கோபத்துடன் கூறினார். “பெரியவரே! தாங்கள் ஓடு என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்ததை நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது எப்படியோ கெட்டுப்போய்விட்டது. அதைக்காட்டிலும் நல்லதொரு திருவோடு தருகிறேன் என்று சொன்னாலும், தாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறீர்கள். எனக்கு மிகவும் மனவருத்தமாயிருக்கிறது” என்று குயவனார் சொன்னார். “உம்மிடத்தில் எனக்கு வேலை என்ன இருக்கிறது? நான் உம்மிடம் வைத்த அடைக்கலப் பொருளை அபகரித்துப் பாவமான கார்யங்களைச் செய்தீர். நான் உங்களை விடப்போவதில்லை” என்று சிவயோகி கூறினார். “நான் தாங்கள் கொடுத்த விசேஷமான ஓட்டைத் திருடவேயில்லை. மனதினாற்கூடக் களவுத் தொழிலை நான் செய்ததில்லை. தாங்கள் என்னைத் திருடனென்று பழிச்சொல் சொல்கிறீரே; என்செய்வேன்!” என்றார். அப்போது சிவயோகியார், “நீர் திருடவில்லையானால், உம்முடைய புத்திரனைக் கைப்பிடித்துவந்து இக்குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் செய்துபோம்” என்றார். “அம்மாதிரி செய்வதற்கு எனக்குப் புத்திர சந்தானமில்லையே! எப்படி யான் இப்பழியைத் தீர்ப்பேன்?” என்றுகுயவனார்வருத்தப்பட்டார். “உம்மனைவியின் கையைப்பிடித்துக் கொண்டாயினும் குளத்தில் மூழ்கி நான் திருடவில்லை என்று சத்தியம் செய்துகொடும்” என்று சிவயோகியார் மறுமொழி கூறினார். “ஐயா! எனக்கும் என் மனைவிக்குமிடையில் ஒரு சபதம் உள்ளது. அந்தச் சபதத்தினால் நான் என் மனைவியைப் பற்றிக்கொண்டு குளத்தில் முழுகச் சரிப்படாது. நான் மட்டும் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணிக்கொடுப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்” என்று குயவனார் சிவயோகியாரை வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டார். “உம்மிடத்தில் நான் வைத்த பொருளை நீர் அபகரித்துக்கொண்டு கொடுக்க மறுக்கிறீர். இன்னும் உம் மனைவியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணிக்கொடும் என்று கேட்டால், அதனையும் செய்ய மறுக்கிறீர். என்னுடைய வழக்கைத் தில்லையில் வாழும் பிராமணர்களிடத்தில் போய்ச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் செய்யும் தீர்மானமே எனக்குச் சம்மதமாகும்” என்று சொல்லிச் சிவயோகியார் குயவனாருடன் அவர்களிடம் போனார். நான்கு வேதங்களின் கரைகண்டவரும், நல்லொழுக்கமுடையவருமான அந்த பிராமணர்களுடைய சபையிற் போய், “குயவனார், தம்மிடத்தில் யான்வைத்த பாத்திரத்தை அபகரித்துக் கொடுக்கமாட்டேனென்கிறார். அன்றியும், என்னிடத்தில் இல்லை என்று, அவர் மனைவி கையைப்பிடித்து ஸ்நாநம் செய்து சத்தியம் பண்ணிக் கொடுக்கச் சொன்னாலும் அப்படிச் செய்து கொடுக்காமல் சண்டித்தனமும் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த வழக்கை நீங்கள் தாம் தீர்க்கவேண்டும்” என்று சிவயோகியார் அந்தப் பிராமணர்களிடம் முறையிட்டார். அப்போது அதை கேட்ட அந்தணர்கள், “குயவனாரே! நீர் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியதைச் சபையில் சொல்லிக்கொள்ளும்” என்று சொன்னார்கள். “ஐயா! அவர் சொல்லியது வாஸ்தவம்தான். அவர் கொடுத்த வோட்டை நான் மிகவும் பத்திரமாய் விசேஷ தனம்போலவே பாவித்துக்கொண்டுபோய்ச் சரியானவிடத்தில் தான் வைத்தேன். ஆனால், நான் வைத்த இடத்தில் அது இல்லாமல் எங்குப் போயிற்று என்பதை அறியக் கூடவில்லை. இதுதான் நடந்த காரியம்” என்று சொன்னார் குயவனார்.

“ஐயா! உங்களிருவருடைய வழக்கைக் கேட்டோம். நீர் ஓட்டைக் கெட்டுப்போக விட்டுவிட்டீர். ஆகையால், நீர் உமது பத்தினியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டு குளத்தில் மூழ்கிச் சத்தியம் பண்ணிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக்கொண்டால், அதன்படி நீர் செய்துகொடுப்பதுதான் நீதியாகும்,

என்பது எங்களுடைய தீர்மானம்” என்றார்கள் பிராமணர்கள். இதைக்கேட்ட குயவனார், அந்தநியாய சபையாருக்குத் தம் மனைவியைத் தீண்டக்கூடாமையைச் சொல்லவில்லை. தாம் அப்படியே கூடுமானவரையில் தாமும் தம்மனைவியும் குளத்தில் மூழ்கிச் சத்தியம் பண்ணித் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். குயவனார், தம்முடைய மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு, திருப்புலீச்சுரத்திலுள்ள திருக்குளத்தில் சிவயோகியார்முன்னே இறங்கினார். ஒரு மூங்கில் கழியின் ஒரு முனையைத் திருநீலகண்டரும், மற்றொரு முனையை அவருடைய மனைவியும் பிடித்துக்கொண்டு, தமக்குள்ளிருந்த சபதத்தை யாவரும் கேட்கச் சொல்லி, தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்தார்கள்.

அவர்களிருவரும் மூழ்கி எழுந்ததுதான் தாமதம்: கிழவியுங் கிழவனுமாக மூழ்கினவர்கள், குமாரனுங் குமரியுமாக மாறிக் கரையேறினார்கள். அப்போது, தேவர்கள் யாவரும் மந்தார மலர்களை மழைபோற் பெய்ய, குளத்தில் மூழ்கியெழுந்தவர்கள், மலர்மழையில் மூழ்கினார்கள். எழுந்தவர்கள், எதிரில்நின்ற வேதியரைக் காணாமல் அதிசயித்தார்கள். அப்போது, ஸ்ரீபார்வதி பரமேசுவரர் தமது பரிவார தேவதைகளுடனும், மற்றும் சகல பூதகணங்களுடனும் விருஷபாரூடராய் அங்குப் பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டு, இத்தம்பதிகள் இருவரும் கைதொழுது, பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார்கள். அப்போது பகவான், திருநீலகண்டரையும் அவர் மனைவியையும் நோக்கி, ‘சிறந்த பக்தர்களே! நீங்கள் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று சிவபக்தியில் வழுவாத விதமாய் நின்ற தன்மையைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டேன். நீங்கள் என்றும் இந்த இளமையோடு இருந்து, புத்திர சந்தானம் முதலியவைகளை அடைந்து, கடைசியில் நம் முலகம் வருவீர்கள்” என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அவர்களும், சிதம்பரத்திற் கடுத்த இளமையாக்கினார் கோயிலில் பல காலம் வரையில் இளமையுடனிருந்து, புத்திரப்பேறடைந்து, பின்பு ஈசுவரனுடைய பதவியை அடைந்தார்கள் என்று பெரியபுராணம் கூறும்.

பண்டித வீ. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

Jatayu. *

By Pandit P. K. Sreenivasachariar,

சடாயு.

அச்சமயத்தில், கழுகுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு, ‘எங்கு அடா போவது?’ என்றும் ‘நில்லு நில்லு’ என்றும் இடியொலிபோலக் கர்ச்சித்து அதட்டிச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். அவர் கண்களால் அப்போது கோபாக்கினியை அவ்விடத்துப் பரப்புகின்றார்; மின்னல்போல விளங்கும் வீரம் வாய்ந்த மூக்கை உடையவர்; பெரிய மேருவென்னும் பொன்மலை ஆகாயத்திற் பறந்து வருவதேபோலும் உடலின் தோற்றத்தை யுடையவர்.

* பெரியவுடையார் என்னும் சடாயுவின் சரிதை, கம்பரது இராமாயணத்திலுள்ளதைத் தழுவி, இனிய வசனநடையில் வேலூர் வூர்ஹீஸ் காலெஜ் தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதர் மிஸ்டர் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால் இயற்றப்பட்டு, எம்மால் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றது. நம் ஜனோபகாரிநேயர்கள் படித்து அபிமானித்து அந்நூலைப் பெற்றுக்கொள்வார்களென்று கருதி, மாதிரிக்காக அதினின்று ஒருபாகம் இங்குக் காட்டுகின்றோம். இக்கதாபாகத்திற்கு முன்பின் தொடர்ச்சி இங்கு அறியக்கூடாவிடினும், முழுப்புத்தகத்தில் கதையை விளங்கக் காணலாகும். அன்பர்கள் இங்குக் காட்டிய கதாபாகத்தைக் குறித்துத் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதுடன், யாம் புஸ்தகம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியதும், பெற்றுக்கொள்வார்களென்று நம்புகின்றோம். புஸ்தகத்தின் விலை ௮ அணாவாகும்.

பெரிய வலிய மலைகளெல்லாம் நிலைபெயர்க்கப்பட்டு மேலெழுந்து, ஒன்றோடொன்று தாக்குண்டு, புழுதிபோலப் பொடிபொடியாய் உதிரும்படியாகவும், ஆகாயத்தினிடத்தில் கடல் ஓங்கிப் பொங்கியெழுந்து அதனால் கடலும் உலகும் ஒன்றாய் அழியும்படியாகவும், கொடிய பிரளய காலத்துப் பிரசண்டமாருதம் உலக முழுதும் வீசுமே; அது இதுதானென்று சொல்லும்படி, தம் இருசிறகுகள் அடித்தலாலாகிய காற்று உக்கிரமாய் மோதி வீசலாயிற்று. அதனால் மரங்களும் கிளைகளுடன் தலைப்புறம் தரையில் தாழ்ந்தன. வானத்திலுள்ள மேகங்களும் இன்னும் மேன்மேல் ஓங்கி ஒதுங்கியோடுகின்றன. மிகவும் உயர்வான ஆகாய மார்க்கத்தில் உக்கிரமூர்த்தியான கருடபகவான்தான் வருகின்றானென்று எண்ணி, நாகங்களும் படங்களை ஒளித்துக்கொண்டு ஒதுங்கிப் பதுங்கி வருந்தின. யானைகளும், யாளிகளும், முதலிய எல்லாவிலங்குகளும், மரங்களும், புதர்களும், கற்களும் ஆகிய இவையும், அவ்வனத்துடனே, இருசிறகுகளின் காற்றுவீச்சால் நிலைபெயர்ந்து மேலேறி வானத்தில் நிறைந்து, வானத்தை வெற்றிடமில்லாதபடி செய்தன. அப்பொழுது, காடுள்ள இடம் வெற்றிடமாயிற்று. அதனால் வானம் வனமாயிற்று; வனம் வானமாயிற்று.

“உத்தமனான இராமனது தேவியை நிலத்துடனே எடுத்து உயர்ந்ததொரு தேரில் வைத்துக்கொண்டாய். வானத்துடன் இத்தனை திசையையும் மறைத்துவிடுவேன்: நீ போவது எங்கே?” என்று சொல்லி, அவர் வலிய தம் சிறகுகளை விரிக்கிறார்; ஆபத்தில் உதவிபுரியும் உயர்குணமுடையவர்; சமயத்திற்கு ஏற்றபடி அறிந்து ஒழுகுபவர்; நற்குண நற்செய்கையில்லாத இராவணனது யந்திரத்தேர் செல்லுதலைத் தடுத்துவிடவேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையவர்; சிந்தூரம்போல மிகச்சிவந்த கால்களையும், தலையையும், செந்நிறங்கொண்ட கழுத்தையுமுடையவர். கைலைமலையைப்போலும் வெண்ணிறமான பெரிய உடம்பின் தோற்றத்தையுடையவர் அவர். இத்தகைய கழுகுகளுக்கரசனாகிய சடாயு அங்கு வந்து தோன்றினார்.

அவர் திருமகளாகிய சீதையை நோக்கி, ‘அஞ்சாதே’ என்று தைரியமுரைத்து, இராவணன் அவளைத் தீண்டிடவில்லையென்று சிந்தையில் உணர்ந்து, கோபம் உக்கிரமாய் மூண்டு பொங்கியெழுந்ததாயினும், அதனை முதிரவிடாமல் சிறிது அடக்கிக்கொண்டு, மீட்டும் இராவணனை நோக்கிச் சிலசொற்களைச் சொல்லுவாராயினர்:—

“நீ கெட்டாய். உன் இச்செயலால் உன் உறவினத்துடனே உன் வாழ்வையெல்லாம் சுட்டெரித்து அழித்தொழித்தாய். இது என்ன தொடங்கினாய்! நீ இவளை விட்டு விலகாயாயின், இறந்தாயென்றே எண்ணிக்கொண்டு, இராமனது தருமபத்தினியும், பதிவிரதையுமான இவளை விட்டுச் செல். அங்ஙனம் விட்டிட்டு அகல்வையாயின், இறவாய். பேதையே! நீ பிழை செய்துவிட்டாய். பேருலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் அன்புநிரம்பிய அன்னையே போன்றவளான இவளை, நீ என்னவென்று மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டாய்! ஆலோசனையில்லாதவனே! உலகத்தில் மற்றெவரேனும் சினந்தால், திருமாலின் திருவவதாரமாகிய இராமபிரானிடத்துச் சரணமடைந்து பிழைத்து உய்வுபெறுதல் கூடும். அனைத்துலகிற்கும் தலைவனான அப்பிரானது கோபத்தின் பயனைத் தடுத்துப் பாதுகாக்கவல்லார் எவருமில்லை; ஆதலால், அவன் திறத்தில் பேரபராதத்தைச் செய்த நீ, யாரைத் துணைக்கொண்டு பிழைத்திடுவாய்? எவரும் உனக்குத் தஞ்சமில்லாமல் இறந்தே விடுவாய். அன்றியும், குற்றமுடையார்மேல் பெருமான் கோபங்கொள்ளுங்கால் புருஷகாரமாய் நின்று, இன்சொற் கூறித் தணிவுண்டாக்கி, அக்குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கவல்ல பிராட்டி திறத்திலே அபராதஞ் செய்தனையாதலால், உனக்கு இனி

ஆதாரம் யாருளர்? உன் இனத்தாராகிய அரக்கர் தப்பிப் பிழைக்கமுடியாமல், இராமன் போர்புரிந்து அவர்களது அரியஉயிரை மெய்யாகவே விருந்துணவாக முன்னம் அளிக்க, யமனார் கைநிறைய வாரியெடுத்துக்கொண்டு புதுமையாக விருந்துண்டதை, ஐயனே! அறியாயோ? அறிந்திருந்தாயெனின், இங்ஙனம் இராமன்விஷயத்திற் பிழைபுரியமாட்டாய்.

“உன்னைக் கொல்லுதற்குக் கொடிய சினமுற்றுக் கறுக்கொண்ட யானைவர, சாதாரணமாக எடுத்து வீசும் மண்ணுருண்டையைச் செலுத்த விரும்பினையே! கொல்லுமென்பதை உணராமல் நீ கொடிய விடத்தை உண்டாலும், இவன் உணராமல் உண்டானென்று அது கொல்லாமல்விடுமோ? பிராட்டியைக் கவர்தல் உன் அழிவுக்குக்காரணமாமென்பதை நீ அறியாயாயினும், அதனைச் செய்தனையாதலால், இனி உயிர்வாழ்க்கை உனக்கு உண்டோ? மூவுலகங்களிலும் உள்ளாரனைவரும், திரிலோகாதிபதியான இந்திரனும், மற்றுமுள்ள இவர்களினும் மேம்பட்ட மும்மூர்த்திகளும், யமனும், இராமனைக் கண்டவளவில், மான்கள் புலியேற்றைக் கண்டாற்போலக் கலங்குவரேயன்றி, வில்லாளராகிய இராமபிரானை வெல்லும் வல்லமையுடையரோ? இம்மையில் உறவினரோடும் இறந்தழிவதற்கு ஏதுவான கொடிய செய்கை, இப்பொழுது இங்கு நீ செய்த இச்செயலின்மேற்பட்டது இல்லை. அன்றியும், இச்செயல், வருபிறப்பிலும் மீளற்கரிய பெரிய நரகத்தைத் தரும். ஆதலால், இதனை நீ எப்பிறவிக்கு இதமாக எண்ணினையோ? இம்மனிதர் மும்மூர்த்திகளில் மற்றையிருமூர்த்திகளுக்கும் ஆதிமூலப்பொருளாகிய திருமாலின் அவதாரமாதலால், இவரை எத்தேவரோடு நிகராக நினைப்பது? சாதாரண தேவர்கட்கு நீ இழைத்த பெரும்பிழைகள்போல, தேவாதிதேவரான இவர்க்குச்செய்த பிழை வீண்போகாது. ஆலோசனையில்லாத பித்துக்கொளியாதலால், நீ இப்பிழைபுரிந்தாய். திரிபுரசங்காரஞ்செய்த சிவபிரானது அருளால் நீ பெற்ற வரங்களும், மற்றும் நீ கொண்டுள்ள மாயைமுதலிய வித்தைகளும், சத்தியவாதியாகிய இராமன் தான் பற்றிய சாபத்தினால் சாம்விடும் வரையிலுமே வலிமைபெற்றனவாவன. சக்கரவர்த்திதிருமகன் வில்வளைத்து நேரில் வந்துவிட்டால், அவனால் உனக்கு நேருங்கேட்டை எதிர்நின்று தடுத்தல் யார்க்கும் அரிது. இவ்வுத்தமியை யானே முன்னிருந்த அவ்விடத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பேன். நீ இவளைவிட்டு விரைவாக ஓடிப்போய்விடு.”

இங்ஙனம் சடாயு இராவணனை நோக்கிச் சொன்னவளவிலே, அரக்கர்க்கரசனாகிய இராவணன் அதுகேட்டு, கொடிய கண்கள் தீச்சிந்த, கோபத்தால் வாயை மடித்துக்கொண்டு, சடாயுவை நோக்கி, ‘வலிமையில்லாதவனே! மேன்மேல் வார்த்தைகளை ஓட்டாதே. இனி, நீ சொல்லுகிறவர்களை விரைவில் எனக்குக் காட்டு’ என்று சினந்துசொல்லி, ‘எதிர்த்துவரும் கழுகே! என் அம்பினால் உன் மார்பு முழுதும் துளைபட்டுப் பெரிய புண்ணாகத் திறந்து விரிந்துபோகாதபடி, நீ அப்பாற் செல்வாயாக. காய்ந்த இரும்புண்ட நீர் ஒருகால் மீண்டு வெளிப்படுமாயினும், என்னிடத்திலிருக்கும் அழகிய இப்பெண் மீண்டுவரமாட்டாள். இதனை அறிந்துகொள்’ என்றான்.

இராவணன் இப்படி சொன்னவளவிலே, பிராட்டி முன்னிலும் இருமடங்கு அச்சம் அதிகமாக வருந்துகின்றதைச் சடாயுபார்த்து, அவளை நோக்கி, ‘அம்மா! இவ்வரக்கனுடல் இப்பொழுதே என்னால் சின்னபின்னமாய்விடும். என் தோழன்மகன் இராமன் வில்லேந்தி வந்திலனேயென்று வருந்தாதே. கண்களினின்று நீர்த்துளி முத்துப்போலச் சிந்தி மார்பில் விழ, அழுது துடிப்புற்றுத்தளராதே. பனம்பழக்கொத்துப்போல இருக்கின்ற இவனது பத்துத் தலைகளைக்கொண்டு, இவன் தான் வென்று வசப்படுத்திக்கொண்டவையென்று சொன்ன பத்துத் திசைகளுக்கும்

இப்பொழுதே நான் பலிபிடுவேன். இவ்வேடிக்கையைப் பார்' என்றார்.

இராவணனது தலைகளின் வரிசையைக்கீழே தள்ளி, அவற்றைப் பேரொலி செய்யும் தமது மூக்கினால் கடிப்பதற்காக, இடியொலிபோலும் பேரொலி உண்டாகும்படி, பெரிய தம் சிறகுகளை வீசியடித்துக்கொண்டு சடாயு ஓடிவந்தார். வந்த அவர், காணத்தக்க அழகிய நீண்ட வீணையின் வடிவத்தை எழுதிய அவ்விராவணனது தேர்க்கொடியைப் பிடித்து ஒடித்தார். அதனால், சிறந்த தேவர்கள் அவரை வாழ்த்தினர். அவ்விராவணன் இதற்குமுன்பு எக்காலத்தும் இத்தகையதொரு மானக்கேட்டை அடைந்ததில்லை. ஆதலால், அவன் இங்ஙனம் கொடி ஒடிபட்ட அப்பொழுது, கோபத்தால், உருக்கிய அரக்குப்போலக் கண்கள் சிவக்க, ஒரு பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தான். மலைபோன்ற தன் கைவில்லையும் தன் புருவங்களின் நுனியையும் வளைத்தான். அப்பொழுது உலகேழும் நடுங்கின. அவன் தனது கோபத்தில் வக்கிரதந்தங்களை உக்கிரமாகக் காட்டினான்; அவை பிறைச்சந்திரன்போல வளைவாக விளங்குகின்றன. அவன் அம்புகளை மழைபோலச் சொரிய, அவை சடாயுமீது மிகுதியாக நெருங்கிவந்தன. அதுகண்ட சடாயு, அவற்றிற் சிலவற்றைத் தம் சிறகுகளால் அடித்துத் தள்ளினார்; சிலவற்றைத் தம் கூரிய கால்நகங்களால் கண்டதுண்டமாக்கினார்; சிலவற்றைக் காலனும் காணுதற்கு அஞ்சுகின்ற தம் மூக்காகிய படையினால் துண்டுதுண்டாகச் செய்துவிட்டார். பல பெரிய கொடிய கண்களையுடைய அளவிறந்த பல பாம்புகளை ஒருங்கே வாட்டுகிற கருடன்போல, இராவணனது வலிய பத்துத் தலைகளின்மீதும் சடாயு சக்கராயுதம்போலும் பெரிய தம் மூக்கை நீட்டி, அவ்வரக்கன் தனக்குப் பாதுகாவலாக வைத்திருக்கும் பெரிய வில்லின் தண்டத்தை வளைக்கும்பொழுதிற்குள்ளே, மீண்டும் அவனருகில் அணுகி, அவன் காதுகளில் அணிந்துள்ள இரத்தின குண்டலங்களைப் பறித்துக்கொண்டு கிளம்பினார்.

அவ்வளவில், அரக்கன் ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு, பதினான்கு அம்புகளை எடுத்து, தன் குண்டலங்களைப் பறித்துக்கொண்டு மேற்கிளம்பிய சடாயுவின் பெரிய மார்பில், பதிந்து நின்றிடாமல் துளைத்து ஊடுருவி அப்பாற்கழன்று செல்லும்படி பிரயோகித்து, மீளவும், ஒளிவீசும் கூரிய அம்புகள் பலவற்றைப் பொழிந்தான். அதனால், போர்செய்த சடாயு விழுந்துவிட்டாரென்றெண்ணி, விண்ணவர்கள் அஞ்சி வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டனர். வெண்ணிறமுடைய சடாயு, அரக்கனம்புகள் தம் உடலிற்பாய, அதனாலாகிய புண்களினின்று புதிய இரத்தம் பலபலவென்று மிகுதியாகப் பொழியத் தோன்றுகிறார். அவர், கரன் முதலிய அரக்கர்களுடைய இரத்த வெள்ளத்தைப் பெரிய கடலென்று கருதிக் குடித்த ஒரு மேகமானது, தான் உட்கொண்டதை மீளக் கக்கி வானத்தில் வெண்ணிறமாய் விளங்குகின்றதென்று சொல்லும்படியுள்ளார். அவர் உடனே பெருமூச்செறிந்து, சினந்து, அவ்வரக்கனது நீண்ட இருபதுதோள்களின் வரிசையிற் பாய்ந்து, மூக்காற் கொத்தி, கால் நகங்களாற் குடைந்து, சிறகுகளினால் புடைத்து, அவன் மார்பிற் கவசத்தின் பூட்டுக்களையும் அறுத்துவிட்டார்.

அங்ஙனம் செய்த சடாயுவின் மார்பில், அரக்கனும், நூறு அம்புகளை அழுந்தச் செய்தான். அவ்வளவிலே, தேவர்கள், 'இப்பாணங்களினால் சடாயுவுக்கு என்ன ஆகுமோ!' என்று அஞ்சித் திகைத்தனர். அவர்கள் அஞ்சித் திகைப்பதற்குமுன்னே, சடாயு, இராவணனது வில்லைத் தம் பல்லாற் கடித்துப் பறித்தார். அப்பொழுது, தேவர்கூட்டம், தங்கள் துந்துபி முதலிய வாத்தியங்களை ஒலித்து ஆரவாரித்தது. சடாயு இராவணனது வில்லை வாயினாற் பறித்துக் கௌவிக்கொண்டு, இந்திரவில்லைக் கொண்டு வானத்தில் எழுந்த பெரியதொரு

மேகம்போல விளங்குகின்றார். அவரது தோள்வலியைச் சொற்களைக்கொண்டு சொல்லவல்லார் யார்! சிவதனுசைக் கையாலொடித்த இராமபிரானது தந்தையின் தோழனாகிய சடாயு, இந்திரனை வென்ற இராவணனது வில்லை வாயினின்று வாங்கிக் காலால் ஒடித்துவிட்டார்.

இராவணன் தன் ஆற்றலுக்கேற்ற நல்லவில்லானது சடாயுவினால் அடியோடு ஒடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு, மனங்கொதித்து, வீரம் சோர்வுறாதவனாய், சிவபிரான் திரிபுரசங்காரஞ் செய்தற்கெடுத்த ஒப்பற்ற அம்புபோலும் ஓர் சூலப்படையை எடுத்துச் சடாயுவின்மேல் எறிந்தான். அப்பொழுது, பறவைக்கிறைவர், 'இவன் இச்சூலத்திற்கு எதிர் நிற்க வலிமையில்லாதவனென்று எண்ணாதே; என் வலிமையைப் பார்?' என்று சொல்லி, அதனைத் தம் மார்பின்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார். அவ்வளவில், தேவர்கள், 'இங்ஙனங்கொடிய பகைவனெறிந்த வலிய சூலத்தை மார்பில் வலிய ஏற்றுக்கொள்பவர் வேறு யார்?' என்று எண்ணி, இராவணனிடத்து அச்சத்தால், தங்களுடல்வெளித் தோன்றாமல் மறைந்து நின்று, களிப்பினால் தங்கள் தோள்களைக் கொட்டி ஆரவாரித்தனர். பொருளாற் பெறப்படும் ஐம்புலவின்பத்தைக் கருதி விருப்பமுற்ற தரித்திரர்கள், அதனை அடையமாட்டாமல் மனம் மீளுதல் போலவும், விருந்தோம்பலாகிய இல்லறத்தில் கருத்துள்ள உத்தமமாதர் இல்லாதவிடத்திற் சென்றடைந்த, முகம் வேறுபட்டு நோக்கினால் குழையும் குணமுள்ள நல்விருந்தினர் அவ்விடத்தினின்று உடனே மீளுதல் போலவும், ஜீவாத்ம பரமாத்ம சொரூபத்தையே கருதிக்கொண்டிருக்கும் மனத்தையுடைய யோகிகளை அடைந்த அழகிய பார்வையையுடைய மெல்லிய மாதரது ஆசை நோக்கம், அவரைத் தன் வசம் திருப்ப மாட்டாமல் தான் திரும்பிவிடுவதுபோலவும், சடாயு மார்பில் ஏற்றுக்கொண்ட அந்த முத்தலைச்சூலம், அவரது மார்பைத் தாக்கித் துளைபடுத்தமாட்டாமல் திரும்பிவிட்டது!

இங்ஙனம் முத்தலைவேல் வீணே இழந்தவனான இராவணன், வேகத்தோடு வேறு ஆயுதத்தை எடுத்தற்குமுன்னே, சடாயு, பெரிய ஆகாயமும் மறையும்படி பரந்து உயர்ந்துள்ளதும், மினுமினுப்புடன் விளங்குகின்ற குதிரைகள் பூட்டியதுமான அவ்வரக்கன் தேரைச் செலுத்தும் பாகன்தலையைப் பறித்து, மிக்க கற்புடைய பிராட்டியிடம் மோகம் படைத்த அத்துஷ்டன் வருத்தமுறும்படி, அவன்முகத்தின்மேல் அத்தலையை வீசியெறிந்தார். இராவணன் அது நோக்கி, அச்சடாயுவின் நெஞ்சுறுதியை அறிந்து கோபங்கொண்டு, முன்னே பலபெரிய போர்களில் தான்கையாண்டு வெற்றிபெற்றதாகிய பொன்மயமானதொரு கதாயுதத்தை எடுத்து, நெருப்புப்பொறி பறந்தாற்போல அக்கினிச் சுவாலை மிகுதியாகக் கிளம்பும்படி, அதனால், அப்பறவைக்கரசைத் தாக்கினான். அவ்வளவிலே, அவர், தரையின்மேல், பெரிய மலை விழுந்தாற்போல விழுந்தார். அப்படி சடாயு விழுந்தவளவில், இராவணன் இதுதான் தக்க சமயமென்று, தனது தேரை, கண்பார்வையும் தொடர்ந்து செல்லவொண்ணாதபடி, பாகனின்மையால் தானே மிகு விரைவாகச் செலுத்திக்கொண்டு வானத்திற் கிளம்பினான்.

அப்படி ஆகாய வழியிற் புறப்பட்டவளவில், மென்மைத் தன்மையுள்ள பிராட்டியும், புண்ணில் வெந்தீ நுழையத் துடிக்கின்றவள் போல், துன்பத்தின்மேல் துன்பமுற்றுக் கீழ்விழ்ந்து புரளலுற்றாள். இளந்தளிர் போல் மெல்லிய சீதை வாடி வருந்திய செய்தியைச் சடாயு கண்டு, 'அன்னமே! அவலத்தில் அழுந்தாதே. அஞ்சாதிரு' என்று, சீதையை நோக்கிச் சொல்லி, வருத்தத்தாற் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, எழுந்து, 'அடா! இனி நீ எங்கே தப்பிப்போவது!' என்று இராவணனை நோக்கிக் கூறி, அவன்தேர்மீது பாய்ந்தார். அப்பொழுது, தேவர் கூட்டம், மகிழ்ச்சியால் துந்துபிமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கி ஆரவாரித்தது. பாய்ந்த சடாயு, அவனது பல்

மணிகளிழைத்த பொற்றண்டினை அப்பால் பறித்தெறிந்து, வேகம்பொருந்திய தேரிற் கட்டிய பதினாறு குதிரைகளும் ஒடுங்கி அழிந்தொழியும்படி, மிக்க வலிமையுடைய மூக்காகிய வாளினால், கோபங்கொண்டு வீசி, அவற்றின் உயிரைக் கவர்ந்தார். அதுகண்டு காலன், பிராணிகளின் உடலினின்று உயிரைக் கவர்வதைத்தொழிலாகவுடைய தானே அக்குதிரைகளின் உயிரைக் கவர்ந்ததாகக் கருதித் தன்மீது அரக்கன் சினங்கொண்டு தன்னைத் தண்டிப்பனோவென்ற அச்சத்தினாலோ, தன்னாலாகாத செயலைச் சடாயு செய்த தன்மையை நோக்கிக் கொண்ட அதிசயத்தினாலோ கைந்நடுக்கமுற்றான். பின்பு சடாயு, இராவணனது வலிய தேரை அழித்தார்; அவனது வலிய தோள்களின் புறத்திலே அம்பறுத் தூணிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன; அவை, அவன் கையில் வில்லில்லாமையால் போருக்குத் தாம் உதவவில்லை. ஆதலின், ஈகைக்குணமில்லாத வசைக்குரிய உலோபிகளுடைய பொக்கசம்தமக்கும் பிறர்க்கும்பயன்பட எடுக்கப்படாமல்வீணே கிடைப்பனபோல உள்ளன; *அவை ஆகாயத்தை மறைக்கும்படி உயர்ந்துள்ளன. அவற்றை அவர் தம் கூரிய கால்நகங்களாற் பிடுங்கி யெறிந்தார்.

மற்றும், சடாயு, அவனது மார்பின்மேலும் தோள்களின்மேலும், விசித்திரமாக, பெரிய சிச்சிலிக்குருவிபோலப் பாய்ந்து, தம் சிறகுகளினால் விசையாக எறிந்து அடித்து, வாயாற் கடித்தார். இவ்வளவிலே, அரக்கனும் வலியொடுங்கி, மூச்சின்றி மூர்ச்சித்து, முடிசாய்ந்திருந்தான். அதுகண்ட சடாயு அவனைநோக்கி, 'தொலைந்தது! இவ்வளவுதானே உன்வல்லமை!' என்று இழித்துக்கூறினார். அவ்வேளையில், வலிமையே உருவெடுத்துவந்தவன்போன்ற இராவணன், கோபங்கொண்டு, அச்சடாயுவின்மேல் அவர்வலிமையை அழித்தற்குப் பிரயோகிக்க ஏற்ற ஆயுதம் வேறொன்றைக் காணாமல், 'இப்பொழுதே இவனது இனிய உயிரை உண்பேன்' என்று கருதி, பகைவரைக் கொல்லுதலில் தவறாத நீண்ட வாட்படையொன்றை உறையினின்று உருவியெடுத்தான். இது கைலாசம் பெயர்த்தெடுத்த பொழுது தனக்குச் சிவபிரான் அளித்தது. அவன் அதுகொண்டு சடாயுவின்மீது விசையாக வீசினான். எவராலுந் தடுக்கவொண்ணாத தெய்வத்தன்மையுள்ள அவ்வாளினால், யாவர் தலையும் தவறாதழியும். அச்சிறப்பு மாத்திரமேயன்றியும், சடாயுவின் வாழ்நாளும் முடிவிற்கு வந்துள்ளது. ஆதலால், வலிமை எக்காலத்தும் தோல்வியுறாத அச்சடாயு, சிறகு அறுபட்டுக் கீழே விழுந்துவிட்டார். அவர், அப்பொழுது, தேவேந்திரன் வச்சிராயுதத்தை வீச, அதனாற் சிறகற்று விழுந்ததொரு மலைபோலத் தெரிகிறார். விரிந்துள்ள இறகு கீழே கிடக்கும்படி சடாயு மண்ணில் விழுந்துவிட்ட வளவிலே, தேவர்கள் அஞ்சியோடினார்கள். முனிவர் கூட்டத்தார், பிராட்டி துணையை இழந்தாளேயென்று துன்பமுற்று இரங்கினார்கள். சிறந்த பாகவதோத்தமராய அப்பெரியவுடையாரைப் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போதற்காக எதிர்கொண்டு வந்த நித்யசூரிகளென்னும் விஷ்ணு லோகத்தார், உவப்பினால் அவன்மீது பொன்மயமான பூமாரியைப் பொழிந்தனர்.

பண்டித பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

* "உடாஅதும், உண்ணாதும், தம்முடம்பு செற்றும், கெடாஅத நல்லறமும் செய்யார்,—கொடாஅது, வைத்தீட்டினாரிழப்பர்: வான்தோய் மலைநாட! உய்த்தீட்டும் தேனீக் கரி". என்றவாறு, உலோபிகளின் செல்வம் இழக்கப்படுதல்போல, இத்தூணீரங்களும் இழக்கப்பட்டனவென்பது குறிப்பு.

இனிய தமிழ் நாவல்கள்.

மனோரமா ...	...	...	0 8 0
ஆரியகுமாரி...	...	...	0 6 0
மாயாவதி ...	...	...	0 4 0
இராமலீலை ...	...	...	0 12 0

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
புஸ்தக வியாபாரிகள், வேலூர். (தென்னிந்தியா.)

Extracts from the Preface to Sita's Exile. *

சீதை வனம் புகுந்த சரிதையின் முகவுரையினின்று தொகுக்கப்பட்டது.

கம்பராமாயணத்தில் ஈற்றதாகிய உத்தர காண்டத்தை இயற்றியவர், கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பருக்குக் கவித்திறத்தில் அடுத்தவராம் ஒட்டக்கூத்தப் புலவர். இவர் ஒன்பது சுவைகளையும் இனிது உரைக்கவல்லவராயினும், கருணைரசம் அல்லது சோகரஸத்தை உண்மையில் உள்ளமுருக நன்கு வெளியிடவல்லவரென்பது, இவரது உத்தரகாண்டத்தில் உள்ள "சீதை வனம்புகுபடல"த்தினால் அறியப்படும்.

ஒன்பது சுவையும் மனிதர்க்கு நற்பயன் அளிக்குமாயினும், கருணைரஸமொன்றே கல்லான மனமுங் கரைந்துருகச்செய்து, இரக்கமெனுங் குணத்தைத் தருகின்றது. அதனால், பிறர் துன்பங்கண்டால், ஐயோவெனப் பரிதபித்து உதவிபுரியச்செய்து, மன்னுயிரை உய்விக்கும் மாண்புடையது. இத்துயரச் சுவையின் மெய்ப்பாடுகள் :—கண்ணீர் பெருகல், குரல் மெலிந்து நாத்தழுதழுத்தல், உடல் நடுங்குதல், செயலழிதல் முதலியன. உத்தமகவி சோகச் செய்தியை உரைத்தால் இத்தகையன தோன்றுகிற்கும். இவை தோன்றற்குக் காரணமான இரக்கம் எங்கு உண்டாகின்றதோ, அங்குச் சர்வேச்வரனும் தோன்றி உறுதியளிப்பனென்பது துணிபு. இங்ஙனம் ஈச்வரானுக்கிரகம் பெறுவிக்கும் உத்தமகவிகள் பாடிய கருணைரஸ சரித்திரங்களைப் படிக்கவேண்டியது மக்களின் கடமையென்பது மறுக்கவொண்ணாதது.

அச்சரித்திரங்களிலும், உத்தம குணங்களனைத்தும் வாய்ந்துள்ளமையால் நாம் பக்தி செய்யத்தக்க திருவவதாரமூர்த்திகளின் சரித்திரத்தில் கருணைரஸச்செய்தியைப் படிப்பதில், எளிதில் உள்ளநெகிழ்ச்சி உண்டாகுமென்பது ஒருதலை; என்னையெனின், நம்முன்னோர் உள்ளமும் நம் உள்ளமும் முன்னமேயே அதில் அபிமானங் கொண்டுள்ளமையால் என்க.

திருமால் திருமகள் இவர்களின் திருவவதார மூர்த்திகள் இராமன் சீதை என்பவர்களென்று கொள்ளாவிடினும், இவர்கள் நற்குணநல்லொழுக்கங்களெல்லாம் நிரம்பியவரென்பதை மூர்க்கர்களொழிய மற்றெவரும் உடன்பட்டுப் போற்றுவர். அதனாலேயே, இராமசரித்திரம் அதுதோன்றிய காலம் தொடங்கி இதுகாறும் பல்லாண்டுகளாய்ப் பல்லோராலும் மகிமையுள்ளதென்று மதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் சிறப்பு நோக்கியன்றோ, பலபாஷைகளிலும் பலகவிகளும் பலவகைப் பிரபந்தங்களைச் செய்தனர்! பிறமதத்தவர்களும் அதனை நன்குமதித்து, அதனைப் பாடினால் தமக்குச் சிறப்புண்டாகுமென்று, அங்ஙனமே பலநூல்கள் இயற்றினர். இராம சரித்திரத்தைப் பாடின கவிகளின் தொகை மற்றைச் சரித்திரம் பாடின கவிகளின் தொகையினும் அதிகமென்பதும், உத்தம கவிகளனைவரும் இதனைப் பாடி இன்னும் மேன்மையுற்றனர் என்பதும் நிராக்ஷேபமானவை. இராம சரித்திரம் பல்லாயிரக்கணக்கில் இதுவரையில் தோன்றியிருப்பினும், அதனையே இன்னும் இன்னும்பற்பலர் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் எத்தனைபேர் பாடுவார்களோ? அறியோம். ஆதலின், மகாமகிமை பொருந்திய இவ்விராமாயணத்தில் துயரச்செய்திகளில் ஈற்றது என்னத்தக்க "சீதை வனம்புகுந்த சரிதம்" ஒட்டக்கூத்தப் புலவரால் நன்கு பாடப்பட்டி

---

* இந்நூல் இப்போது புஸ்தக ரூபமாக அச்சிடப்பட்டு விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கின்றது. விலை அணா 3. தபாற் செலவு வேறு. சொற்ப காபிகளே அச்சிடப்பட்டிருப்பதனால், வேண்டுபவர்கள் உடனே கீழ்க்கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

வி. என் சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
வேலூர், (தென்னிந்தியா.)

V. N. SAMA RAO & Co., VELLORE.

ருப்பினும், தமிழ்ச்செய்யுளைப் படித்தறியும் அறிவில்லாத மக்கட்கு பயன்படாமையைக்கருதி, அது எளிய வசனநடையில் வேலூர் ஊர்ஹீஸ் காலெஜ் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, ஜ்ஞேபகாரியில் சிறிது சிறிதாக மூன்று முறையில் வெளியாயிற்று.

இச்சரித்திரத்தில், உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதல் நீதியென்பது பிரதானமாக வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இதில் இடக்கரான விஷயமேதும் இன்மையால், பாடசாலை மாணவரும், பெண்பாலரும் கூச்சமின்றிப் படிக்கலாமென்பதில் ஐயமில்லை. முக்கியமாக அவர்களை உத்தேசித்தே, இந்நூல் எழுதப்பட்டது.

The Lost Will.

BY MR. M. S. KRISHNASAMY AIYAR,

காணாமற்போன மரணசாஸனம்,

(82-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

4-ம் அத்தியாயம்.

வைத்தியர் தாம் இனி வரவேண்டியதில்லையென்று சொல்லிவிட்டார். சங்கரய்யருக்கு வரவரப் பலம் அதிகமாக உண்டாயிற்று. வீட்டிற்குள் அவர் தாராளமாய் நடக்கலானார். சுந்தரத்தின் மனம் குளிர்ந்தது. அவள் என்றுமில்லா ஆனந்தங்கொண்டாள். தான் முன்பு புருஷனால் புறக்கணிக்கப்பட்டதை முற்றிலும் மறந்தாள். தனது புருஷன், மகன் ஆகிய இருவர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தைப்பற்றிய எண்ணந்தவிர வேறு எண்ணம் அவள்மனதில் உண்டாகவில்லை. தனது சக்களத்தி பொல்லாதவளென்று தெரியவந்ததும், அவளால் தங்களுக்கு ஏதேனும் கெடுதல் உண்டாகலாமென்று பயந்து, தங்களுக்கென்று தனியாகச் சமையல்செய்ய ஆரம்பித்தாள். சேஷியும் அவளும் ஜன்மசத்துருவானார்கள். சேஷி ஒரு வாயாடியின் பெண் ஆதலால், சுந்தரத்தைக் காணும்போதெல்லாம் வெடுவெடுவென்று பேசுவதும், விறைத்துப் பார்ப்பதும், தெய்வத்தைக் கூப்பிடுவதுமாயிருந்தாள். சுந்தரத்தின் முன் அவள் யாருடனாவது பேசினால், சுந்தரத்தைப்பற்றி ஜாடையாகத் தூற்றுவதுண்டு. நீலகண்டனும் பார்வதியும் விளையாடக் கண்டுவிட்டால், சேஷிக்கு ஆத்திரம் வந்துவிடும். பையனையும் பெண்ணையும் கண்டபடி திட்டுவாள். பார்வதியை ஸதா அடிப்பாள். சில ஸமயங்களில் அவள் அடிபொறுக்க மாட்டாமல் சுந்தரத்தினிடம் ஓடிவந்துவிடுவதுண்டு. அப்போது சேஷி, "ஓடு, அங்கேதானே உனக்கு ஆக்கிப்போடப்போகிறு. அவாதானே உன்னைவைத்துக் காப்பாற்றப் போகிறு. வா சொல்லுகிறேன்; ஊருக்குப் போ; உன் அப்பனிடத்தில் சொல்லி உன்னைப் பலியிடச்சொல்லுகிறேன்" என்று பலவிதமாகத் திட்டுவாள். சுந்தரம் ஒன்றையும் கவனியாதவள்போல இருந்துவிடுவாள்.

சங்கரய்யருக்கு நாளுக்குநாள் சௌக்கியம் ஏற்பட்டது. ஆனால், ஒரு மனோவியாதி மாத்ரம் இருந்துகொண்டுவந்தது. தனது இளையாளிடத்தில் தாம்கொண்ட வெறுப்பு அதிகரிக்கவே, அவளது செயல்களிலெல்லாம் குற்றம் கற்பிக்கலானார். அவளை எப்படியாவது அவளுடைய பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பி, மானமோ அவமானமோ பிறந்தகத்திலேயே இருக்கட்டுமென்று எண்ணினார்.

சேஷியின் ஸஹோதரர் ஒருவர் சங்கரய்யரைப் பார்க்கவந்தார். அவர் இரண்டொருநாள் தங்கியிருந்தார். தமது ஸஹோதரியின் நிலைமையைக் கண்டு, மனம்பொறாதவராய், சங்கரய்யரிடம் குறைகூறினார்; சுந்தரத்தைப் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பும்படி போதித்தார்.

சங்கரய்யர் இதற்கு ஸம்மதிக்கவில்லை. அதற்குப்பதிலாக சேஷியைப் பிறந்தகம் கூட்டிக்கொண்டு போகும்படி சொன்னார். ஸகோதரருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. ஏகதேசமாகச் சில வார்த்தைகள் சொன்னார். சங்கரய்யர் அவள்நடத்தையைப் பற்றிக் குறைகூறி, அவளிங்கிருப்பது கூடாதென்று கண்டித்துவிட்டார். ஸகோதரர் கோபத்தையடக்கிக்கொண்டு, ஏதாவது வழிசெய்வதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

15-நாள்கள் சென்றன. ஒருநாள் சங்கரய்யர் திடீரென்று உடம்பு அஸௌக்கியமடைந்தார். வாந்தியும் பேதியும் உபத்ரவம் செய்தன. வைத்யர்கள் தங்களாலானமட்டும் சிகித்ஸைசெய்து வியாதியின் உக்கிரத்தைத் தணித்தும், நாலைந்துநாள்வரையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்து பிறகு ஒருநாள் காலையில் காலகதியடைந்துவிட்டார்.

சுந்தரத்தின் துக்கத்துக்கு எல்லையேயில்லை. கண்ணில்லான் பெற்றிழந்தானென மனமுறிந்தாள்; அலறினாள்; அழுதாள்; தரையில் புரண்டாள். என்னசெய்துமென்ன? போனவர் திரும்பி வருவதேது?

சேஷியைப்போல் துக்கம் காட்டினவர் ஒருவரும் இல்லையென்னலாம். நூதனமாயெழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ள ஒப்பாரிகளையெல்லாம் பாடினாள். கண்ணிலிருந்து தாரைதாரையாக ஜலம் வடித்தாள். தரையில் புரண்டுபுரண்டு அழுதாள். அவளுடைய தலைவிரிகோலத்தையும் துக்கமான முகத்தையும் கண்டு, ஊரிலுள்ளோரெல்லாரும் அவளைக்குறித்துப் பரிதாபப்பட்டார்கள்.

முதல்நாளும் இரண்டாம்நாளும் நடக்கவேண்டிய உத்தரக்கிரியைகளெல்லாம் நடைபெற்றன. மூன்றாம்நாள், சங்கரய்யரோடு வாதாடிய சாம்பசிவய்யர் என்னும் சேஷியின் தமையன், ஸொத்துக்களுக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதென்பதைப் பார்த்து ஒருவிதமாக எல்லா விஷயங்களையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அவருக்கு மூத்த தமையனும், பார்வதியின் தந்தையுமாகிய கோவிந்தய்யர், எல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளலாமென்றும், பதின்மூன்றுநாள் கார்யங்களும் ஆனபிறகு அவைகளைப்பற்றிக் கவனிக்கலாமென்றும் எவ்வளவோ சொல்லியும், சாம்பசிவய்யர் கேட்கவில்லை; உயிலை (மரணசாஸனத்தை)க் கொண்டுவரும்படி கட்டாயப்படுத்தினார். ராமய்யரும் 'எப்போது இதைக்கவனித்தால் என்ன? எப்படியிருந்தாலும் என்றைக்காவது ஒருநாள் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டியதுதானே' என்று எண்ணி ஸம்மதித்தார். சுந்தரத்தினிடம்போய், உயிலைப்பார்த்து அதில் கண்டபடி ஸொத்தைப் பாகம்செய்து அவரவர்களுக்குச் சேரவேண்டியதைக் கொடுக்கும்படி சேஷி வீட்டார் கட்டாயப்படுத்துகிறார்களென்றும், எப்படியிருந்தாலும், என்றைக்காவது ஒருநாள் பாகம் செய்யவேண்டுமாகையால், அதை இப்போதே செய்து தீர்த்துவிடுவது நல்லதென்றும் சொன்னார். சுந்தரம் தனது நாயகனைப்பற்றிப் பலவாறு பிரலாபித்துவிட்டு, தானும் உயிலைப்பற்றிய நடவடிக்கைகளை மறைவிலிருந்து கேட்கும்படி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் உட்கார்ந்து பேசவேண்டுமென்று சொல்லி, சங்கரய்யருடைய இரும்புப் பெட்டியின் சாவியை அவரிடம் கொடுத்தாள்.

ராமய்யர் அதை வாங்கிக்கொண்டுவந்து, எல்லாரையும் இரும்புப்பெட்டி வைக்கப்பட்டுள்ள அறைக்குக் கூட்டிக் கொண்டுபோய், அதைத் திறந்து, கடுதாசிகளைப் புரட்டி, உயில்வைத்திருந்த ஒரு கடுதாசி உறையை எடுத்து, வந்திருந்தோரில் பெரியவராயிருந்த அவ்வூர் குப்பா சாஸ்திரிகளிடம் கொடுத்தார். குப்பா சாஸ்திரிகள் சங்கரய்யருடைய சிறிய தந்தைக்கு மாமனவர்.

குப்பா சாஸ்திரிகள் அதை எடுத்துக்கொண்டு, கூடத்துக்கு வந்து பிரித்து வாசித்தார். அதில் பின்வருமாறு ஸொத்துகள் விநியோ

கம் செய்யப்பட்டிருந்தன: மொத்தம் ஸொத்துக்கள் 25 ஏக்கர் நன்செய்யும், 10 ஏக்கர் புன்செய்யும், 4 தோட்டங்களுமாகும். தவிர, இரண்டு வீடுகள் உண்டு. சில தொகைகள் நிலத்தின்மேல் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் ஒரு சிறு வீடும், 2 ஏக்கர் நிலமும் சுந்தரத்துக்கும், அவள்மகன் நீலகண்டனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. மற்றவைகளெல்லாம் சேஷிக்கும், அவளுடைய ஆறுமாஸக் குழந்தைக்கும் விடப்பட்டன. சங்கரய்யருக்கு வரவேண்டிய கடன் தொகைகளில் ஒரு சிறு தொகை மாத்ரம் நீலகண்டனுக்கு வைக்கப்பட்டது. இதைக்கேட்டதும் சுந்தரமும் ராமய்யரும் வியப்பும் கவலையும் கொண்டார்கள். ஊரிலுள்ளவர்களுள் அங்குவந்திருந்த குப்பா சாஸ்திரிகள் முதலானோரும் வியப்படைந்தார்கள்.

"வேறேவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்களே. நீலகண்டனுக்கு ஆஸ்தி அதிகம் வைத்திருக்கிறதென்று சொன்னார்களே" என்றார் ஒருவர்.

"நானும் அப்படித்தான் கேள்விப்பட்டேன்; இளையாளுக்கு ஜீவனாம்சத்துக்கு இரண்டொரு காணி வைத்திருந்ததாகவும் கேள்விப்பட்டேன்" என்றார் இன்னொருவர்.

அலமேலம்மாளின் புருஷன், உடனே, "அதென்ன அப்படிச்சொல்லுகிறீர்கள்? சங்கரய்யர் அப்படிச் செய்யப்பட்டவரா? அவர் உங்கள் தங்கையிடம், (சாம்பசிவய்யரைப் பார்த்துக்கொண்டு), இருந்த ப்ரியத்துக்கு அப்படிச் செய்திருப்பாரா? இப்போது செய்திருப்பது தான் சரி. அவர் மனஸில் எண்ணியிருந்தபடியே செய்திருக்கிறார்" என்றார்.

குப்பா சாஸ்திரிகள் ஸபையைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு சொன்னார்: "நான் கேள்விப்பட்டது வேறு: இதில் எழுதியிருப்பது வேறாக இருக்கிறதே: இதென்ன சரியான உயிலா? அல்லது, முதலில் சங்கரன் எழுதி வைத்திருக்கக்கூடிய கைக்குறிப்பு நகலா? ஒரு ஸமயம், முதல்ஸம்ஸாரத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், அதாவது அவன் உடம்பு அஸௌக்கியமாய்ப் படுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால், ஏதாவது உயில் எழுதிவைத்திருந்தானோ? அதுவோ இது? எல்லாவற்றிற்கும் பெட்டியில் வேறு ஏதாவது உயில் பத்திரம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். எப்படியிருந்தாலென்ன? அவன்ஸொத்து அவனிஷ்டப்படி பாகம் செய்யவேண்டியதுதான் நியாயம்."

சாம்பசிவய்யருக்குக் கோபம்வந்துவிட்டது. "என் சாஸ்திரிகளே, என் எங்களைக்கண்டால் உங்களுக்கு ஆகவில்லை? இந்த உயில் கைக்குறிப்பு நகலுமன்று; பொய்நகலுமன்று: 20 நாளைக்குமுன் ரெஜிஸ்டராபீஸில் ரெஜிஸ்டர்செய்த உயிலாக்கும். இந்தமாதிரி ஏதாவது பேச்சுவருமென்றுதான் அவர் ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்றார். ஏது? ரெஜிஸ்டர் செய்யாவிட்டால் இன்னும் வேறு இருக்கிறதுபோலிருக்கிறதே."

"ஐயா, கோபித்துக்கொள்ளாதேயும். எனக்கு எல்லாரும் ஸரிதான். நீரானால் என்ன, ராமய்யரானால் என்ன? எல்லோரும் ஸௌக்கியமாயும் க்ஷேமமாயும் இருக்கவேண்டியது தான் என் பிரார்த்தனை. முன்பு வேறு விதமாய் ஸொத்தைப் பிரித்துவைத்துப் போயிருக்கிறதாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்; அதற்காகச் சொன்னதே தவிர வேறு இல்லை" என்றார் குப்பா சாஸ்திரிகள்.

"அதற்கென்ன, பெட்டியை வேண்டுமானால் இன்னும் நன்றாய்ப்பார்த்துவிடுகிறது தானே. பத்திரம் ரெஜிஸ்டராகியிருக்கிறபோது ஸந்தேகமென்ன?" என்றார் அலமேலுவின் புருஷன்.

கோவிந்தய்யரும் அதை ஆமோதிக்கவே, மறுபடியும் பெட்டி பரிசோதிக்கப்பட்டது. ஆனால் உயில் ஸம்பந்தமாக ஒரு துண்டு கடுதாசியும் கிடைக்கவில்லை.

சாம்பசிவய்யர், குப்பா சாஸ்திரிகளைப் பார்த்து, "தாங்கள் கோபித்துக்கொண்டுவிட்டாற்

போலிருக்கிறது. வேறுவிதமாக உயில் எழுதுவதாக முன்பு ஒரு பேச்சு இருந்ததென்பது வாஸ்தவந்தான். அப்போது அவர் விஷயமெல்லாவற்றையும் கவனிக்கவில்லை. மூத்தாளை இதுவரையில் தள்ளிவைத்திருந்ததற்கு ஈடாகவும், பையனுடைய ஸௌக்கியத்தை உத்தேசித்தும், அவர்களுக்கு அதிகஸொத்து வைக்கிறதாக அவர் உத்தேசித்திருந்தார். ஆனால், இளையாளையும் அவள்குழந்தையையும் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும்; அவர்களைத் தெருவில் நிறுத்தக்கூடாதென்று எடுத்துச் சொன்னதன்மேல், இப்படிச் செய்திருக்கிறார். இதில் என்ன புரியாததிருக்கிறது?" என்றார்.

குப்பா சாஸ்திரிகள் உயிலைத் தம்மிடம் காட்டச்சொன்னார். உயிலில் அலமேலு புருஷன் நாராயண வாத்தியாரும், பள்ளிக்கூட வாத்தியார் ராமகிருஷ்ணய்யரும் கையெழுத்துப் போட்டிருந்தார்கள். உயிலை நன்றாய்ப் பார்த்துவிட்டு, "சரிதான், இரண்டு வாத்தியாரும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லி, உயிலை ஸாம்பசிவய்யரிடம் கொடுத்தார். உயிலில் கண்டபடி ஸொத்துக்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டன. சுந்தரத்துக்கும் அவள்குமாரனுக்கும் இரண்டு ஏக்கர் நிலமும், ஒரு கூரைவீடும் கிடைத்தன. வீடும் போக்கியம் வைக்கப்பட்டிருந்ததால், அது கடன் அடையும் வரையில் கிடைப்பதற்கில்லாமலிருந்தது. அந்தக்கடனை அடைப்பதற்காக, ஸ்கூல் வாத்தியார் ராமகிருஷ்ண அய்யர் கொடுக்கவேண்டிய எழுநூற்றுச் சொச்சம் ரூபாயை நீலகண்டன் அடையவேண்டுமென்றுமிருந்தது.

சுந்தரத்துக்குத் துக்கம் ஏகமாய் மேலிட்டாயிற்று. தனது கணவன் தன்னையும் தன் குழந்தையையும் இப்படி மோசம் செய்வாராவென்று நொந்தாள்; தன்னை வெறுத்துக் கொண்டாள். தனது புருஷன் தன்னையழைத்து வந்து தன்னிடம் பிரியம் காட்டி, தனக்கு ஆசைவார்த்தைகள் சொல்லி வந்தது கனவு போலாயிற்றே என்றேங்கினாள். தன்முன் தனது சக்களத்தியைப் பலவிதமாகத் தூற்றியிருக்க, உயிலில் மாத்திரம் ஸொத்துக்களில் பெரும்பாகத்தை அவளுக்கும் அவள் குழந்தைக்கும் வைத்துப்போயிருப்பது அவளுக்கு விளங்கவில்லை. தன்னிடம் அவ்வளவு பிரியங் காட்டி, உடம்பு நடுவில் சொஸ்தமானபோது முன்போல் தன்னிடம் ஸந்தோஷமாயிருந்து வந்தவர் திடீரென்று மனம்மாறியதன் காரணம் அவளுக்குத் தெரியவில்லை. 20-நாளைக்கு முன் உயிலில் தன்னையும் தனது குழந்தையையும் அலக்ஷியம்செய்து குறைவான ஸொத்துகள் கொடுத்துவிட்டவர், அதற்குப்பின் சிலநாள்கள் தன்னுடன் கூடிக்குலாவிக்கொண்டிருக்கக் காரணமென்ன? அதற்குப்பிறகு, அவர் மறுபடியும் வியாதிபட்டபோதும், தன்னையே சிச்ருஷை செய்யச்சொல்லக் காரணமென்ன? இறந்துபோகும்போதும் தன் மடியிலேயே இறக்கக் காரணமென்ன? இவைகளெல்லாம் புதிர்கள்போலிருந்தன. தனது கணவன் தன்னைச் சிறிதுகாலம் ஸந்தோஷமாயிருக்கச் செய்ய இப்படி வேடிக்கை செய்தாரோ என்று எண்ணினாள். தன்னை வேண்டுமென்றே ஆசைவார்த்தைக்காட்டிக் கடைசியில் மோசஞ் செய்ததாக எண்ணி வருந்தினாள்.

உத்தரக்கிரியைகள் எல்லாம் நடந்து சுபஸ்வீகரணம் முடிந்ததும், ராமய்யரும் சுந்தரமும் இனி அவ்வூரில் இருப்பது தகுதியல்லவென எண்ணி, நிலங்களைக் குப்பாசாஸ்திரிகள்மூலமாய்க் குத்தகைக்கு அடைத்துவிட்டு, பையனுடன் ஊருக்குப்போய் விட்டார்கள். குப்பாசாஸ்திரிகள் ஒருவர்தான் இவர்களிடம் அநுதாபம் காட்டினார். நிலவிஷயத்தில் ஒன்றும் கவலைப்படவேண்டியதில்லையென்றும், வருஷாவருஷம் பணமாகவோ நெல்லாகவோ, குத்தகையைத் தவறாமல் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்வதாகவும், ராமகிருஷ்ணய்யரிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி வீட்டைத் திருப்பிவிடுவதாகவும், இவைகள் விஷயமாய் ஒன்றும் கவலைப்படவேண்டியதில்லையென்றும் சொல்லி அவர்களை ஊருக்கு அனுப்பினார். (தொடரும்)

எம். எஸ். கிருஷ்ணசாமி அய்யர்.

Gleanings.
விசேஷத்திரட்டு.

TOOTH STICK.
பற்குச்சி.

பல்துலக்க முள்ளுள்ளமரங்களின் குச்சிகளும் பாலுள்ள மரங்களின் குச்சிகளும் சிறந்தவைகள். 8-அங்குலம் நீள முள்ளதாவது 12-அங்குலம் நீளமுள்ளதாவது நல்லது கருங்காலி, அடம்பு, புன்கு, விளா, மூங்கில், பெருங்காயமரம், வேம்பு, நாவல்மரம், நாயுருவி, பில்வம், எருக்கு, அத்தி, மாமரம், புன்னை, வாகை, பிச்சிச்செடி, அரளி, ஆல், வேங்கை, இலந்தை, மருதை, வேலஞ்செடி, ஞாழல், குங்கிலியமரம், மாதுளை இந்த மரங்களின், குச்சிகளை நன்றாய்ப் பரிசோதித்து, நுனியைநசுக்கி, துர்க்கந்தமற்றதும் ஒழுங்காயுள்ளதும், மேல்பாகத்தில் தோலுள்ளதுமாக எடுத்து நன்றாய்க் கழுவி, கசப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு ரஸமுள்ளதான குச்சியால் பற்களைத் தேய்க்கவேண்டும். பற்றுலக்கும்பொழுது பேசக்கூடாது. சிறிய பற்களுள்ளவனுக்கு மெலிந்ததும், நடுத்தரமான பற்களுள்ளவனுக்கு நடுத்தரமானதும், பருத்த பற்களுள்ளவனுக்குப் பருத்ததுமாகப் பற்குச்சி மூன்று விதமாகும்.

இந்தக் குச்சிகளை உபயோகிப்பதனால் விசேஷமான நன்மைகள் உண்டாகுமாம், குங்கிலியக்குச்சியால் தைரியமும், ஆலங்குச்சியால் காந்தியும், புன்கினால் போர்க்களத்தில் ஜயமும், இரளிக்குச்சியால் பொருளேற்றமும், இலந்தையால் இனிமையான குரலும், கருங்காலியால் நல்ல மணமும், வில்வத்தால் தனத்தின் விரிவும், அத்தியால் நல்வாக்கியமும், இலுப்பையால் உறுதியான அறிவும், கரும்பால் யசஸ்ஸும், நல்ல பாக்கியமும், புரசால் உத்தமமான வி தியும், அடம்பால் லக்ஷ்மீ விலாஸமும், மாங்குச்சியால் ஆரோக்கியமும், நாயுருவியால் தைரியமும், புதிதுபுதிதாகத் தோற்றமும், சரீரபுஷ்டியும், நல்லறிவும், ஆயுஸும், நல்லசீலமும், யசஸ்ஸும், லக்ஷ்மியும், நல்லபாக்கியமும், எருக்கால் ரோகநாசமும், கொம்மட்டிமாதுளையால் கஷ்டநிவிருத்தியும், மருதால் நரைதிரையற்ற தீர்க்காயுஸும், மாதுளை, நொச்சில், சேமந்தி, மருது, பிச்சி, பெருங்களா இவைகளால் துஸ்ஸ்வப்பனநாசமும் பயனாக ஏற்படும். பல்துலக்கப்படும்பொழுது, பற்களுக்கருகிலுள்ள மாம்ஸங்களுக்கு பீடையுண்டாகாமலும், ரத்தம் வாராமலும், மெதுவாகப் பல்விடுக்கிலுள்ளதையும் நாக்கிலுள்ளதையும் குச்சியால் தேய்க்கவேண்டும்.—ஆர்யதர்மம்.

GIDDINESS.
தலைசுற்றல்.

“சிரோ ப்ரமணம்” என்றும் “தலைசுற்றல்” என்றும் கூறப்படும் இந்த விகாரம் அனைவருக்கும் சாதாரணமாகத் தெரிந்ததே. இது சிரஸில் இயற்கைக்கு விரோதமாக இரத்தவோட்டம் நேரிடுவதால், அடிக்கடி ஸம்பவிக்கிறதென்றும், ஆனால் தத்வத்தை மிகவும் கவனித்துப்பரீக்ஷித்தால், ஸாதாரணமாய் இரத்தவோட்டம் மூளையில் மூரண்படுவதனால் அல்லது அளவில் மிகக்குறைவதனால் ஸம்பவிப்பதாகத் தெரியவருகிறதென்றும், பாமிலி டாக்டர் என்னும் பத்திரிகை கூறுகிறது; என்றும் மூளையில் ரத்தவோட்டக்குறைவினால் பாண்டுரோகம் போன்ற கோளாறு உண்டாவதனால் தலைசுற்றல் அடிக்கடி ஏற்படக்கூடுமென்று அறியப்படுகிறது. தேகம் இங்குமங்கும் தள்ளாடிவிழாத ஒரு ஒழுங்கான சீர்துக்கிய நிலைமையில் காக்கும் சக்தி குறைவுபடுவதனாலேயே வெகு ஸாதாரணமாய்த் தலைசுற்றல் உண்டாவது வழக்கம்; அப்பொழுது அம்மனிதன் நிற்கமுடியாமல் (அல்லது தேகத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளும் திறமையிழந்து) பூமியில் விழுவான்.

இந்த நிலைமை பாண்டுரோகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு ஸம்பவித்ததானால், தலையைச் சாய்த்து, தலையைவிட உடல் சிறிது உயர்ந்து இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்; மூளைக்கு இரத்தம் சுறுசுறுப்பாய் ஓடும்படி ஸௌகரியம் செய்வது அவசியம்; அப்படிச் செய்தால், மூளை தனது இயற்கையான வேலையைச் செய்ய முயன்று தலைச்சுற்றலும் நிவிருத்தியாகும்.

ஹ்ருதயம் பலங்குன்றித் துடித்து வருவதும் தலைசுற்றலுக்கு ஒரு காரணமாகும்; அப்பொழுது ஹ்ருதயம் மூளைக்கு இரத்தத்தை ஒழுங்கீனமாக மூளையின் இரத்தக் குழாய்களின் மூலமாய் இறைக்கும்; ஆகவே, தலைசுற்றல் இதனால் உண்டாவது வழக்கம்.

வயிற்றுப்பொருமலால் இரைப்பை மேற்புறமாகத் தள்ளப்பட்டு, ஹ்ருதயத்தின் செயலுக்கு ஒருவாறு இடையூறு நேரிடுவதும் உண்டு; அப்பொழுதும் தலைசுற்றல் ஸம்பவிக்கக்கூடும்.

திடீரென்று ஒரு மனிதன் தலையைக்குனிந்து கீழ் நோக்கிப்பார்த்தாலும், (அவன் பலக்குறைவாயிருந்தால்) அவனுக்குத் தற்காலம் மூளையில் இரத்தவோட்டங்குறைந்து இந்த விகாரம் உண்டாவது வழக்கம்.

எந்தக்காரணத்தினால் தலைசுற்றல் உண்டானாலும், உடனே தலையைச்சாய்த்துக் கீழே படுத்துக்கொள்வது அவசியம். உடனே வெந்நீரைக் குடிப்பதும் குளிர்ந்த ஜலத்தால் தலையை நனைப்பதும் நன்மையுண்டாக்கும்.

வெய்யிலில் அதிகமாகத் திரிவதனால் நேரிடக்கூடிய தலைசுற்றல் பலபேருக்கு உண்டு. அவர்கள் உடனே நிழலில்வந்து தரையில் படுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.—வைத்திய கலாநிதி.

SOME USES OF HOT WATER.

வெந்நீரின் சில உபயோகங்கள்.

வெந்நீரை வைத்தியத்தில் உபயோகப்படுத்தாதவர் ஒருவருமில்லை. வயிற்றுநோய், மார்புநோய், மூச்சடைப்பு, ஈல்வாயு, தொண்டை நோய் இவைகளுக்கு ஸாதாரணமாய் வெந்நீரை உபயோகப்படுத்த அதனால் சுகம் ஏற்படுவதுண்டு. குழந்தைகளுக்கு நெஞ்சில் கபம் கட்டியிருந்தால் ஒரு கம்பளித்துண்டைக் கொதிக்கக் காய்ச்சிய வெந்நீரில் தோய்த்துப் பிழிந்து, மார்பிலும் தொண்டையிலும் ஒற்றடம் கொடுத்தால் கபம் கரைந்துபோகும். பல்நோய் கண்டாலும், சைத்யத்தால் கன்னத்தில் நரம்பு நொந்தாலும் வெந்நீர் ஒற்றடம் கொடுக்க லகுவாகும். தலைநோய் கண்டால் கால்களை வெந்நீரில் வைத்துக்கொண்டு பிடரியிலும் வெந்நீர் ஒற்றடம் கொடுத்தால் நீங்கிப்போகும். கட்டிகளை வெந்நீரால் அலம்புவதே ஹிதமான உபசாரமாகும். தலையில் அடிக்கடி மயக்கம் உண்டானால், வெதுவெதுப்பாயுள்ள வெந்நீரில் கால்மணிநேரம் முழங்கால்வரையிலும் வைத்திருந்து எடுத்தால், தலைமயக்கம் குணமடையும். கபம், இருமல், வயிற்றுவலி, மார்புநோய் முதலியவைகளுக்கு வெந்நீரைவிடச் சிரேஷ்டமானது கோதுமைத் தவிடு ஒற்றடமே. இந்த வியாதிகளுக்குக் கோதுமைத் தவிட்டைச் சட்டியில்போட்டுத் தண்ணீர்தெளித்து, நன்றாய் ஆவிகிளம்பவறுத்து, கம்பளித்துணியில்போட்டு ஒற்றடம் கொடுக்கவேண்டியது. இது ஆறுவதற்குமுன் வேறொன்று வறுத்துவந்து மாறிமாறி, ஒற்றடம் அரைமணிநேரம் கொடுத்தால், உடனே நல்ல ஸுகமும் ஆறுதலும் கிடைக்கும். ஒற்றடம் கொடுத்து முடிந்தவுடன், கொடுத்த இடத்திலுள்ள வியர்வையை நன்றாய்த் துடைத்துவிட்டு, கற்பூரத்தைலம் முதலிய தைலங்களை லேசாய்த் தடவவேண்டும். இந்த வியாதிகளுக்கெல்லாம் உள்ளுக்கு மருந்துகொடுத்து வந்தாலும் மேலுக்குச் செய்யும் இந்தச்சிகித்ஸையினால் வியாதிஸ்தருக்கு நல்ல ஆறுதலும் ஸுகமும் உண்டாகும்.-ஜனாபிமானி.

EARLY RISING.

காலையில் எழுந்திருத்தல்.

அதிகாலையில் தூக்கத்தைவிட்டெழுந்திருப்பது அவசியமென்பது எல்லாத் தேசத்தாராலும் எல்லா மதஸ்தர்களாலும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வைத்தியசாஸ்திரக்காரர்களும் இந்த வழக்கம் மிக உசிதமானதென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

இந்துசாஸ்திரப்படி ஒவ்வொருவரும் பிராம்மமுகூர்த்தத்தில் எழுந்திருந்து, மலஜல நிவிருத்திக்காக இருப்பிடத்தைவிட்டு முக்கால்மைல்தூரம் மேற்குமுகமாய்ப் போகவேண்டுமென்றும், பின்பு தந்தசுத்தி செய்து, ஸ்நானம் முடித்து, சூரியோதயத்துக்குள் ஸந்தியாவந்தனம் செய்தாகவேண்டுமென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிராம்மமுகூர்த்தமென்பது சூரியோதயத்திற்கு முந்தி ஒன்றரைமணி நேரம். ஆகவே, நாலரைமணிக்கு எழுந்திருக்கவேண்டியது கிரமம். ஔவையாரும் "வைகறைத்துயிலெழு" என்று ஆஜ்ஞாபித்திருக்கிறாள். ஆங்கிலத்திலும் இந்த அபிப்பிராயத்தைத் தழுவிய பழமொழிகள் இருக்கின்றன. இந்து சாஸ்திரங்களில் வைதிகக் கடமைகளைக் காலத்தில் செய்யும் பொருட்டாக, காலையில் எழுதல் வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலோ, லௌகிக காரியங்களை நன்றாய்ச் செய்யும்பொருட்டாகவே காலையில் எழவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பழமொழிகளாவன:—

"பொழுதோடு படுத்துப் பொழுதோடும் எழுவோர்
தழுவுவர் தேகசுகம் தனம் அறிவே".
"ஆக்கம் அடைபவன் விடியுமுன் எழுக;
ஆக்கம் அடைந்தவர் விடிந்தபின் எழலாம்".

இந்த நாளில் வாலிபர்கள் முன்னிரவில் அதிகநேரம் விழித்திருப்பதும், காலையில் 7, 8-மணி வரை தூங்குவதும், அல்லது படுக்கையில் கிடந்து புரளுவதும் சாதாரணமாயிருக்கிறது. இது மிகவும் கெட்ட வழக்கம். அப்படிச் செய்கிறவர்கள், இந்தக் கெட்ட வழக்கத்தை விட்டு, ஸகல சாஸ்திரங்களாலும் பெரியோர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருக்கிற நல்ல வழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளுவதே உத்தமம்.—தமிழர் நேசன்.

Dreams.

BY MR. K. P. SESHADRI AIYANGAR.

ஸ்வப்னம்.

நாம் நித்திரைபுரியுங்கால் நமது கர்மேந்திரியங்களெல்லாம் அடங்கி ஒடுங்கிக்கிடக்கின்றன. ஆனால் மனோசக்தி மாத்திரம் தன் காரியத்தைச் செய்துவருகிறது. அந்த மனோசக்தி விளையாடும் விளையாட்டாக ஸ்வப்னத்தைச் சொல்லலாம். ஸ்வப்னம் என்பது மிகவும் ஆச்சரியகரமானது. இதன் உண்மையான காரணங்களை இதுவரையில் ஒருவரும் கண்டுபிடித்தார்களில்லை. அதியத்புதமாயிருக்கிற சில விஷயங்களில் இந்த ஸ்வப்னம் என்பது ஒன்று.

கனவென்பது பகவானால் நமக்குப் பின்வரும் சுபாசுபங்களை முன்னமேயே யறிந்துகொள்ள அனுப்பப்படுந் தூது என்று பழைய காலத்தில் சில பெரியவர்கள் நம்பியிருந்தார்கள். இதற்கு உதாரணமாக ராமாயணத்தில் பரதன் தன் தகப்பனாரான தசரதன் இறப்பதற்குமுன் கண்ட கனவு, சீதை, சூடாமணியைக்கொண்டு ஹனுமான் லங்கைக்குச் சென்று பிராட்டியாரைக் காண்பதற்குமுன் கண்ட ஸ்வப்னம்; ஹரிச்சந்திரன் தன் பத்தினியான சந்திரமதியை ராஜாக்ஞையால் சிரச்சேதம் செய்வதற்குமுன் கண்ட கனவு இவைகளை நம்மவர்கள் யாவரும் படித்திருக்கலாம். கனவைத் தூதாக எண்ணியவர்கள் நம்தேசத்தார்மட்டுமல்ல. பிரபஞ்சத்திலுள்ள எத்தேசத்தினரும், எம்மதத்தினரும் இக்கனவு என்பதைத்தத்தம் முழுமுதற்கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட தூது என்றே எண்ணி பூரணமாக நம்பி வந்தார்கள். இதற்கு திருஷ்டாந்தம் :—

நாகரிகம், கல்விகேள்விகளிற் வெகு காலத்திற்குமுன்பே பிரக்யாதிபெற்ற ரோம், க்ரீஸ் முதலான இடங்களில் கனவு ஈசுவரனால் அனுப்பப்பட்ட தூது என்ற கொள்கை முற்றிலுமிருந்தது. இந்தக் கொள்கை வெகுவாக முற்றியிருந்த காலம் அகஸ்டஸ் ஸீஸர் என்னும் ரோமாபுரியின் சக்கரவர்த்தி ராஜ்யபாரம் வகித்துக்கொண்டிருந்த காலந்தான். தன் ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொருவனும் தான் இரவில் காணும் கனவை அரண்மனையில் வந்து பதியவைத்துப் போகவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தான். பதியவைக்கத் தவறினால் தண்டனையும் ஏற்படுத்தியிருந்தான். அந்த சக்கரவர்த்திக்குப் பின்னால் ஜூலியஸ் ஸீஸர் என்பவன் அரசனானான். அவனுக்கு காலிபோர்னியா என்னும் சுந்தரமடந்தை மனைவி. ஜூலியஸ் ஸீஸர்க்கும் குடிகளுக்கும் கொஞ்சம் மனஸ்தாபமும் சச்சரவும் இருந்துவந்தன. இப்படியிருக்குங் காலையில் ஒருநாளிரவு காலிபோர்னியா ஒரு கனவு கண்டாள். மிகவும் பயங்கரமானகனவு. திடீரென்றுகண்விழித்து ஓவென்று கதறி அலறி தன் கணவனை எழுப்பி "நாதா! என்றைக்கும் காணாததும் எப்பொழுதும் கேழ்க்கப்படாததுமான ஒரு பயங்கரமான கனவு கண்டேன். வீதிகளில் பெண் சிங்கங்கள் குட்டிகளை ஈன்றன. சமாதிகளெல்லாம் திறந்து இறந்தவர்களை வெளிக்கிளப்பின. பராக்ரமும் வீரமும் பொருந்திய யுத்தவீரர்கள் மேகங்களோடு யுத்தம்புரிந்தனர். அவ்விதம் சமர்செய்யும்போது சிம்மாதனத்தின்மீது ரத்தம் மழையாக வருஷித்தது. குதிரைகள் யாவும் கனைத்தன; மனிதர்கள் இறக்கும் தருணத்தில் மரணவேதனையால் வீறிட்டனர். பிசாசங்கள் பேரிரைச்சலுடன் தெருத்தெருவாக அலைந்து திரிந்தன. ஹே! ஸீஸர்! ஐயோ! இம்மாதிரியான கனவை ஒருவரும் கண்டிருக்கமாட்டார்கள்; கேட்டுமிருக்கமாட்டார்கள். வழக்கத்தில் வராதகனவாகவன்றோ இது இருக்கிறது. நமக்கு என்ன கெடுதி சம்பவிக்கப்போகிறதோ தெரியவில்லையே! ஐயோ! காதல: ,என்செய்வது. பின் வரப்போகும் கெடுதியை இக்கனவு முன்னமேயே சூசிப்பிக்

கும் என்பார்களே! ஏதோ ஒரு அசுபம் கட்டாயமாய் வெகு சீக்கிரத்தில் வரப்போகிறது. அதென்னமோ நான் அறியேன்" என்று மிகவும் பயந்து தன் கணவனுடன் சொன்னாள். காலிபோர்னியா கண்டகனவு மறுதினமே நிதர்சனமாகிவிட்டது. ஜூலியஸ் தன் சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருக்கும் சமயத்தில், குடிகளில் மூவர் கத்திகளை அவன் மார்பில் பாய்ச்சினர்; ரத்தவெள்ளம் பெருகியது. ஜூலியஸ் ஸீஸர் கொல்லப்பட்டான்.

சில கவிகள் இந்த உலகம் எப்படி பொய்யோ அதுபோல கனவு என்பதும் தூக்கத்தாலுண்டாகும் பொய்த்தோற்றமென்பார்கள். இது கவனமேயல்லாது கனவின் காரணங்களைக் கூறும் சாஸ்திரமல்ல.

ஆனால் கனவு என்பது என்ன? அது நமது விழிப்புக்காலங்களில் நமது புத்தியில் படியும் எண்ணங்களின் பிரதிபிம்பம் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். தூக்கத்தில் உண்டாகி விழிப்புக் காலத்தில் உண்டாகாதபடியால், அநேகவித விசித்திரத்துடன் கனவு நிறைந்திருக்கின்றது. ஒருவன் விழிப்பில் காணாததை கனவில் காண்பதில்லை. ஆனால், விழித்திருக்கையில் எப்படிக் கண்டானோ அப்படியே காணாமல், சிலவேளை வித்தியாசமாயும் விபரீதமாயும் அலங்கோலமாயும் காணக்கூடும். அதற்குக் காரணம் தூக்கத்தில் புத்தி சரியாய் தன்காரியத்தை நடத்துகிறது என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோமே அதுதான். அற்ப எண்ணமும் அற்ப புத்தியுமுடையவன் பெரும்பாலும் பயங்கரமான கனவுகளைக் காண்பான். கொலை செய்தவனை ஜாக்கிரதையாய்த் தூங்கும்போது கவனித்துப் பார்ப்போமானால், கனவு அவன் மனதிலிருப்பதுடன் கலந்து பயங்கரமாகப் பிதற்றி அவன் ஒளித்து வைத்திருக்கும் சங்கதிகளை வெளியிடச்செய்யும். குழந்தைகள் தூங்கும்போது கவனிப்போமானால், அது குற்றமற்றதாகையால், தான் பகலில் சிரித்து விளையாடியதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தூக்கத்தில் சிரிக்கும்; பின்பு துக்கப்படும். நாம் இதை "நரிமிரட்டு" என்று சொல்லுகிறோம். நாம் விழிப்புக்காலத்தில் கெட்ட காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால், கனவில் மிகப்பயங்கரமான கனவுகளைக் காண நேரிடும். சில கணித சாஸ்திரிகள் விழிப்புக் காலத்தில் கண்டுபிடிக்கமுடியாத உண்மைகளைக் கனவில் கண்டுபிடித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நமது ஆகாரப் பையினுடைய ஸ்திதிக்கும் கனவுக்கும் சம்பந்தமிருப்பதாக அநேக வைத்தியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். வயிறு புடைக்கத் தின்னாமல் எவ்வளவு நிதானமோ அதற்கும் குறைவாக எவனொருவன் சாப்பிடுகிறானோ, அவன் தூக்கத்தில் விருந்தைப்பற்றியும் சாப்பாட்டைப்பற்றியும் கனவுகாண்பான். நித்திரையில் எவ்வளவோபேர் கைகொண்டு ஆகாரத்தை எடுப்பதுபோலும், வாயில் போட்டு மெல்லுவதுபோலும், நொட்டைவிடுவதுபோலும் கனவு காண்கின்றனர். சிறு குழந்தைகள் நித்திரையில் தன் பாலமுது சாப்பிடுவதுபோல் தன் வாயை அசைத்தசைத்து கனவுகாண்கின்றன. "பைரன்" என்னும் ஆங்கிலபிரபு ஒரு பெரிய கவி. அவர் தனக்குச் சாப்பாட்டைப்பற்றி நல்ல சரியான அபிப்பிராயமுண்டாகும்படி இரண்டொருநாள் ஆகாரமில்லாது தூங்குவது வழக்கம். அவ்விதத் தூக்கத்தில் அவருக்குச் சாப்பாட்டைப்பற்றிய கனவே உதிக்கும். ஆகவே, கனவு என்பது நமது விழிப்புக்காலங்களில் நமது புத்தியில் படியும் எண்ணங்களின் பிரதிபிம்பம் என்றே ஒருவாறு கூறலாம்.

கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

புதிய புஸ்தகங்கள்.

கண்ணகி	0	14	0
யுக்திபோதினி	0	10	0
நகைப்பைத்தியம்	0	2	0
வளையல் உடன்பாடு	0	2	0

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
வேலூர், (தென்னிந்தியா.)

The Progress of the World.

பிரபஞ்சப் போக்கு.

யுத்தமும், கைத்தொழிலும்.

இப்போது நடந்துவரும் யுத்தத்தினால் இந்தியாவின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியானது பல விதங்களிலும் தடைப்பட்டிருக்கின்றது. இங்குத் தொழில் செய்யப்படுவதற்கு இயற்கைப்பொருள்கள் ஏராளமாக இருந்தும், போதுமானவளவு இயந்திர ஸாதனங்கள் இல்லாததனால், அவை தொழில் செய்யப்படாமலேயே கிடக்கின்றன. ஆதலால், வேண்டியவளவு இயந்திரங்களை நாமே செய்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு ஏராளமான மூலதனம் தேவை. இடையில் பலவித கஷ்டங்களும் ஏற்படும். இவற்றையெல்லாம் கடந்து இங்கேயே தயாரிக்கப்பட்ட இயந்திரங்களைக் கொண்டு தொழில்களை ஏற்படுத்துவோமானால், அவை சாஸ்வதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவிடுமென்பதில் ஐயமில்லை. பிறகு, யுத்தம் முடிந்தவுடனே சிறந்த முஸ்தீபுக்களுடன் மேனாடுகளில் தயாரிக்கப்படும் சரக்குக்களுடன் இந்தியச் சரக்குக்கள் போட்டிபோட முடியாமலிருக்கலாம். ஆனால், நாளாவட்டத்தில் இக்கஷ்டமானது நிவிருத்தியாய்விடுமென்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. ஆதலால், இந்த நல்ல தருணத்தை நாம் கைவிடாமல் உடனே தொழிலபிவிருத்திக்கான விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ஜப்பானில் காகிதத்தொழில்.

காகிதத்தொழில் விஷயமாக ஜப்பானில் ஏற்பட்டுள்ள முற்போக்கானது கவனிக்கத்தக்கது. யுத்தம் காரணமாகக் காகிதக்கூழின் விலை உயர்ந்துவிட்டதனாலும், அது போதுமானவளவு கிடைக்காததனாலும் ஜப்பான் தேசத்தவர்கள் தாமே தமக்குத் தேவையானவளவு கூழைத் தயாரித்துக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார்கள். இக்கூழ் செய்வதற்கான இயற்கைப்பொருள்கள் கிடைக்குமிடங்களில் புதிய இயந்திரசாலைகள் பல ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சகாலமாக ஜப்பானில் இறக்குமதியான காகிதத்தின் கணக்குக்களை இங்குக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும் :—

1916-ம் வருஷத்தில்ஜப்பானில் 36,777,000 பவுண்டுகள் எடையுள்ள காகிதங்கள் இறக்குமதியாயின. ஆனால், அதற்கு முந்திய வருஷத்திலோ 28,209,000 பவுண்டுகள் எடையுள்ள காகிதந்தான் இறக்குமதியாயின. ஜப்பானிலேயே 1915-ம் வருஷத்தில் 367,578,871 பவுண்டுகள் எடையுள்ள காகிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. காகிதக் கூழானது 1916-ம் வருஷத்தில் 57,263 டன்களும், 1915-ம் வருஷத்தில் 53,261 டன்களும், 1914-ம் வருஷத்தில் 44,993 டன்களும் வரவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது ஸாகலியன் என்னுமிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் இயந்திரங்களில் இந்தவருஷ முதற்கொண்டு பிரதிவருஷமும் 80,000 டன்கள் கூழ்வீதம் செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குள் ஜப்பான் தேசமானது காகிதத்துக்காவது, காகிதக் கூழுக்காவது பிற நாடுகளை எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லையென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தியாவில் இந்த பிரயத்தனமானது பல நாட்களாகவிருந்தும், இதுவரை ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லாமலேயேயிருக்கின்றது. இவ்விஷயங்களில் கவர்ன்மெண்டாரும் ஜனங்களும் ஒத்துழைப்பார்களாயின், அது கைகூடாமற் போகாது.

கல்விச்செலவு.

மற்ற தேசங்களைக் காட்டிலும் இத்தேசத்தில் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படும் பணமானது மிகவும் குறைவென்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. சென்ற 1916–17-ம் வருஷத்தில் வங்காள மாகாணத்தில் கல்விக்

காகச் செலவழிக்கப்படும் தொகையைப்பற்றி ஓர் ஆங்கிலப்பத்திரிகை கூறியிருப்பதாவது:—

"கிரேட் பிரட்டனில் உள்ள ஜனத்தொகை சுமார் 480 லட்சம். வங்காள மாகாணத்திலும் ஜனத்தொகை அவ்வளவேதான். ஆனால், பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து வருஷந்தோறும் கல்விச் செலவுக்காகக் கிடைக்கும் பணம் 200 லட்சம் பவுனாகும். அதே ஜனத்தொகையுள்ள வங்காளத்திலோ கல்விச் செலவுக்காகக் கிடைக்கும் பணம் 10 லட்சம் பவுனுக்கும் கம்மியே"

ஆகையால், கிரேட்பிரட்டனிலும் இத்தேசத்திலும் கல்விச்செலவின் ஏற்றத்தாழ்வை நாம் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம்.

இதன் கருத்து என்ன?

இப்போது கலாசாலைக் கல்வியை இலவசமாகச் செய்துவிடவேண்டுமென்று மைசூர் கவர்ன்மெண்டார் சில தினங்களுக்குமுன் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில விடங்களிலும் கலாசாலைக்கல்வி இலவசமாயிருக்கின்றது. அன்றியும், யூனிவர்ஸிடி கல்வியானது செல்வவான்களுக்கே யல்லாமல், எல்லோருக்கும் பயன்படக்கூடியதாயிருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இச்சமயத்தில், டாக்காநகரிலுள்ள கலாசாலையில், மாணவர்களிடமிருந்து மாதந்தோறும் வசூலிக்கப்படும் சம்பளமானது ஆறு ரூபாயிலிருந்து ஒன்பது ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்படுவது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. சம்பளம் இவ்வாறு உயர்த்தப்படுவதன் கருத்து என்ன?

கரும்புச் சக்கையின் உபயோகம்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல சாஸ்திர அபிவிருத்தியின் பலனானது நமக்கு நன்கு புலனாகின்றது. கரும்பிலிருந்து பாலைப் பிழிந்தபிறகு அதை நாம் உபயோகமற்றதென்று எறிந்துவிடுகிறோம். நேடால் தேசத்தில் இந்த கரும்புச்சக்கையிலிருந்து அரக்கு எடுக்கும் தொழிலானது இப்போது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட அரக்கு கொஞ்சம் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு பரிசோதிக்கப்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த அரக்கானது கிராமபோன்ரிகார்டு செய்வதற்கும், இன்னும் மற்ற வேலைகளுக்கும் உபயோகப்படுகின்றதாம். ஏராளமாகக் கரும்புப்பயிர் செய்யப்படும் இந்தியாவில் இவ்விதக்கைத் தொழில் தகுந்த முறையில் நடத்தப்பட்டால், நல்ல லாபமுண்டாகுமென்பதில் ஐயமில்லை.

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

[யுக்தி போதினி; சென்னை ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அண்டு கம்பெனியார் பிரசுரித்தது. விலை அணா 10]

இப்பெயர்கொண்ட நூதன புஸ்தகமொன்று வரப்பெற்றோம். இதில் அத்தியாவச்யமான யுக்திகள் பல எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. துணிமணிகளின் கறைகளைப் போக்கும் வழிகளையும், கடியாரத்தைப் பாதுகாக்கும் முறைகளையும், நவமணிகளைப் பரீக்ஷிக்கும் வகைகளையும், புஷ்பங்களை வாடாமற் வைக்கும் விதங்களையும், விளக்குச் சிம்னிகளை பாதுகாக்கும் திறத்தையும், ஜோடுகளையும், மேஜோடுகளையும் பராமரிக்கும் பான்மையைப்பற்றியும், இன்னும் பல அரிய யுக்திகளையும் ஒன்று சேர்த்து இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. யுக்தியைப் போதிக்கும் இந்த யுக்திபோதினி ஒவ்வொருவரிடத்தும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். விலை அணா 10 தான். வேண்டு

வோர்: வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, புஸ்தக வியாபாரிகள் வேலூர் (தென்னிந்தியா) என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[ஜாதக பஞ்ச சித்தாந்தம். (முதற்பாகம்); திருவையாறு ஆர். தாமோதர நாயுடு அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. விலை அணா 12.]

மேற்குறித்த அரிய புஸ்தகமொன்று வரப்பெற்றோம். இதில் ஜோதிட சம்பந்தமான பல விஷயங்கள் வெகு விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலானது ஜோதிடம் கற்றவர்களுக்கும், புதிதாகக் கற்க விரும்புவோர்களுக்கும் மிகவும் பிரயோஜனப்படுமென்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. இச்சாஸ்திரத்தைக் கற்க விரும்புவோர் இந்நூலை வாங்கிப் படிப்பது அவசியமாகும்.

[ஆங்கில உச்சரிப்புப் புஸ்தகம்; வேலூர் வக்கீல் வி. வி. நாசிங்கராவ் ஸாஹிப் பி. ஏ; பி. எல். அவர்களால் இயற்றப்பட்டது. விலை அணா 12].

இப்பெயர்கொண்ட அரிய புஸ்தகமொன்று வரப்பெற்றோம். ஆங்கில உச்சரிப்பு விஷயமாய்ச் சிறந்த பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்தபின்னரே இந்நூல் இயற்றப்பட்டதென இதனை நோக்குங்கால் தெரிகின்றது. இப்புஸ்தகமானது ஆங்கில பாஷையைப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மிகவெளிதில் விளங்கும்படி எழுதப்பட்டிருப்பதால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதை வாங்கிப்படிப்பது அவசியமாகும். புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர் (தென்னிந்தியா) என்று எழுதிப் பெறலாம்.

[விஸ்வகர்மன்; சோமங்கலம் கந்தசாமி ஆச்சாரி 301, தங்கசாலைவீதி, சென்னை. வருஷசந்தா ரூ 3]

இது சென்னை விஸ்வகர்ம குலோத்தாரண சபையின் சார்பாக வெளிவரும் ஓர் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதில் விஸ்வகர்ம தொழிலாளிகளுக்கேற்ற பல சிறந்த வியாசங்கள் வெளியாகின்றன. வியாசங்களின் நடை சற்றுக் கவனித்து எழுதப்படுமாகில், பத்திரிகையானது அவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல் பிறர்க்கும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

[ஸ்ரீ லோகமாதா; பத்திராதிபர்: எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர்; சொந்தக்காரரும் காரியஸ்தரும்: இ. எஸ். சிவராமலிங்கம் பிள்ளை புனலூர். வருஷசந்தா ரூ. 1-8-0.]

மேற்குறித்த பத்திரிகையின் மாதிரிகாபியொன்று வரப்பெற்றோம். இதில் பொது ஜனங்களுக்குத் தேவையான பல விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன. விஷயங்களும் சிறந்த கற்றோர்களால் எழுதப்பட்டுவருகின்றதென்பதை இங்குக்குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். இதனை நம்நேயர்கள் வாங்கிப்படித்துத் தக்க ஆதரவு அளிப்பார்களென்று நம்புகிறோம். பத்திரிகை வேண்டுவோர்: மானேஜர், "ஸ்ரீலோகமாதா" புனலூர் என்று எழுதிப்பெறலாம்.

[பாலர் பெரிய அரிச்சுவடி (3-பாகங்கள்); கொ. லோ. பாரியாள் செல்வரங்கம்மாள் அவர்கள் பதிப்பித்தது. விலை ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் அணா 2.]

இவ்வ பழைய முறைப்படி பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. புஸ்தகங்கள் வேண்டுவோர்: கொ. லோ. பாரியாள் செல்வரங்கம்மாள் 29 வைத்தியநாத முதலியார் வீதி மதராஸ் என்று எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஜீவிய சரித்திரங்கள்.

கோபால கிருஷ்ண கோகலே 0 8 0

இது "சுதேசமித்திரன்" உதவி ஆசிரியருள் ஒருவரான கே. விஸ்வநாதய்யர் எழுதியது. காலஞ்சென்ற கோகலேயின் ஜீவியசரித்திரமும் அவரது தேச சேவகமும் வெகு விஸ்தாரமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

தாதாபாய் நௌரோஜி 0 3 0

இதில் காலஞ்சென்ற தாதாபாய் நௌரோஜியின் ஜீவிய சரித்திரமும், அவர் எழுதிய ஸ்வய சரித்திரமும், அவரது குணநிச்சய விவரங்களும், அவர் வயோதிக காலத்தில் வாழ்நாளைக் கழித்த விவரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
புஸ்தக வியாபாரிகள், வேலூர், (தென்னிந்தியா)